

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ, и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по вѣнъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, вторникъ 17 мартъ 1887 год.

Брой 31.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 20.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на Министра на Народ-
ното Просвѣщение, представено намъ съ до-
клада му отъ 4 мартъ 1887 год. подъ №. 1308,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се уволни отъ 14 февруарий т. г., Кон-
стантинъ Красилниковъ отъ длъжността — ди-
ректоръ на Свищовското търговско училище за
недобросъвѣстно изпълнение на своитѣ обязан-
ности и за нарушение контракта, сключенъ между
него и Министерството на Народното Просвѣ-
щение.

II. Исполнението на настоящия указъ въз-
лагаме на Министра на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 4 мартъ 1887
година.

*На първообразното съ собственитѣ рѣчи на
Регентитѣ написано :*

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 1308.

Повѣренното ми Министерство презъ мѣсецъ
февруарий 1884 год., сключило е контрактъ съ
русския подданикъ Константина Красилниковъ,
по който Красилниковъ се натоварва отъ 1 сеп-
темврий 1884 год. до 1 септемврий 1887 год.,
съ длъжността — директоръ на Държавното
търговско училище въ г. Свищовъ. Той се за-
дължава да преподава въ училището и да го
управлява, съгласно съ устава за това училище,

който уставъ е одобренъ съ височайшии указъ
№. 730 отъ 6 септемврий 1883 г. Но отъ какъ
г. Красилниковъ е назначенъ на тая длъжностъ
и до сега, а особено отъ една година насамъ,
той съ своитѣ дѣйствия и съ своята небрежностъ,
постоянно нарушава и контракта и устава на
училището.

Отъ направенитѣ до сега ревизии се указва,
че Свищовското търговско училище, подъ ди-
ректорството на Красилникова, се намира въ най-
жалко състояние. Г. Красилниковъ, като ди-
ректоръ и администраторъ, не си е изпълнявалъ
длъжноститѣ: неговата канцелярия е намѣрвана
при всѣка ревизия въ най-големъ безпорядѣкъ,
редовно мѣсечни рапорти не е испращалъ, даже
годишенъ рапортъ за учебната 1885/86 година
биде принуденъ да испрати слѣдъ мѣрмение на
Министерството, нито пакъ е отговарялъ редовно
на Министерскитѣ предписания; не е набавялъ
нуждитѣ нѣща за канцелярията, не е опредѣ-
лялъ засѣдания на учителския съвѣтъ, кривалъ
е окръжнитѣ на Министерството, не е присѣт-
ствувалъ редовно при учителитѣ въ классъ,
нито ги е упѣтвалъ въ длъжноститѣ имъ. Като
учителъ г. Красилниковъ сѣщо така не си е
испълнявалъ длъжноститѣ: той не е отивалъ
редовно въ классъ, не е преминувалъ предви-
дения материялъ и си е позволилъ да занимава
ученицитѣ повече съ политика. Той се е откло-
нилъ прочее съвсѣмъ отъ своитѣ длъжности и
е захваналъ да се занимава съ нѣща, които не
съответствуватъ на чиновникъ и представителъ
на едно средно учебно заведение, като не зачита
распореданията на висшето си началство, той
често е ходилъ въ Русе безъ разрѣшението на
Министерството, което е противно на § 7 отъ ин-
струкциитѣ за управлението на среднитѣ учебни
заведения и на пунктъ 5-й отъ контракта, сключе-
ненъ между Министерството и него, дѣто е ка-
зано, че презъ течението на учебната година
може да му се даде отпускъ само по най-ува-
жителни причини, признати отъ Министерството.

За всички тия повѣренното ми Министерство
на врѣме е напомнявало г-ну Красилникову,
чрезъ окръжно му е направено мѣрмение, и му
е съобщило, че ако не вземе нуждитѣ мѣрки
за исправление, Министерството ще счита кон-
тракта за нарушенъ отъ него (Красилникова),

и като такъвъ незадълженъ и за Министерството. Но Красилниковъ вмѣсто да се поправи отъ день на день все повече и повече се отклонява отъ длъжноститѣ и задълженията си. На 14 того не само безъ позволения, но и безъ знанието на повѣренното ми Министерство, той оставя училището и заминалъ задъ граница, въ Зимничъ въ Ромжния. Съ това той вече най-осязателно доказва, че не зачита нито висшата властъ, нито законитѣ и распоряженията и нито пакъ контракта си.

Вслѣдствие на всички тия, най-покорно ви моля, г-да Регенти, да благоволите и разрѣшите да се уволни отъ 14 того Константинъ Красилниковъ отъ занимаемата му длъжностъ — директоръ на Свищовското търговско училище.

Ако одобрявате това мое предложение, то благоволете, моля, да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 4 мартъ 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,
Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 24.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ доклада на г-на Министра на Народното Просвѣщение отъ 4 мартъ 1887 год. и протокола на Министерския Съвѣтъ подъ No. 9,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Тримѣсечната заплата, съгласно чл. 30 отъ „закона за чиновницитѣ“, на бившия помощникъ на счетоводителя при Министерството на Народното Просвѣщение Никола К. Гжабовъ, въ размѣръ 540 лева, да се заплати отъ запазенія фондъ по тазгодишния бюджетъ на сѣщото Министерство (гл. XII § 50).

II. Настоящия указъ, заедно съ доклада да се внесе, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, на одобрение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

III. Исполнението на този указъ се възлага на г-на Министра на Народното Просвѣщение. Издаденъ въ столица София на 4 мартъ 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 1312.

Презъ миналата година Никола К. Гжабовъ бѣше назначенъ на длъжността — втори помощникъ на счетоводителя при Министерството на Народното Просвѣщение въ качество на испитуемъ чиновникъ съ 180 лева мѣсечна заплата. Но тъй като отъ 1 януарий настоящата година тази длъжностъ се закри въ бюджета, а пакъ, споредъ чл. 30 отъ „закона за чиновницитѣ“, трѣбва да му се отпустне тримѣсечна заплата, то моля Гг. Регентитѣ на разрѣшатъ, щото слѣдующата му се за това врѣме заплата въ размѣръ 540 лева, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, и протокола на Министерския Съвѣтъ подъ No. 9, да се исплати отъ запазенія фондъ по тазгодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство (гл. XII § 50), понеже въ бюджета нѣма предвиденъ кредитъ за подобно нѣщо.

Ако това мое предложение се одобрява, най-покорно моля да се подпише тукъ приложения указъ.

София, 4 мартъ 1887 година.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,
Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Съ указъ подъ No. 17 отъ 3 мартъ т. г., уволнява се отъ 20 февруарий с. г. И. С. Иовчевъ отъ длъжността директоръ на Народната Библиотека и Музей въ Пловдивъ, съгласно точки: в и г на чл. 50 отъ „закона за чиновницитѣ“, понеже не е изпълнилъ възложената нему обязанность при Народната Библиотека въ София, за което е билъ командированъ и е заминалъ за Пловдивъ безъ ничие разрѣшение.

Съ указъ подъ No. 18 отъ сѣщата дата, утвърдяватъ се на длъжността:

1) и. д. третостепеннитѣ учители при Сливенското V-кл. училище: Т. П. Шишковъ, Йорданъ Божиловъ и П. Теодоровъ;

2) и. д. първостепенния учителъ при Ст.-Загорската дѣвическа гимназия А. Митовъ, и

3) и. д. второстепенния учителъ при сѣщата гимназия М. Малѣвъ.

Съ указъ подъ No. 19 отъ 4 мартъ т. г., повишаватъ се отъ 1 мартъ с. г.:

1) третостепенния учителъ при Софийската класическа гимназия, Ст. Ватевъ на длъжността второстепененъ;

2) волнонаемния учителъ при сѣщата гимназия Ив. Вѣлковъ на длъжността третостепененъ;

3) второстепенния учителъ при Пловдивската реална гимназия, Сл. Кесяковъ, на длъжността първостепененъ;

4) второстепенния учителъ при сѣщата гимназия Ф. Фжкѣвъ, на длъжността първостепененъ;

5) третостепенния учител при същата гимназия Методий Матевъ, на длъжността второстепенъ;

6) волнонаемнитъ учители при същата гимназия: Никола Златаровъ и Василъ Димитровъ, на длъжността третостепенни;

7) второстепенния учител при Габровската реална гимназия, Юрданъ Петровъ, на длъжността първостепененъ;

8) волнонаемния учител при същата гимназия Д. Стойновъ на длъжността третостепененъ;

9) третостепенния учител при същата гимназия А. Астенидовъ, на длъжността второстепенъ;

10) третостепенния учител при Търновската дъвическа гимназия, Симеонъ Бъровъ, на длъжността второстепененъ;

11) волнонаемната учителка при същата гимназия Анастасия Бакърджиевъ, на длъжността третостепенна;

12) волнонаемния учител при Кюстендилското педагогическо и трикласно училище Хр. Юрдановъ, на длъжността третостепененъ, и

13) волнонаемния учител при Казанлъжкото педагогическо училище Добри Стоиловъ, на длъжността третостепененъ.

Съ указъ подъ No. 21 отъ съща дата, премѣстятъ се първостепенния учител при Софийската класическа гимназия Д. Мишевъ отъ 1 мартъ, за такъвъ при Сливенското петокласно училище, и назначава се отъ същата дата, на мѣстото му за уроцитъ по български езикъ въ първий, вторий и третий классове, Н. Бъловеждовъ за третостепененъ учител при същата гимназия.

Съ указъ подъ No. 22 отъ съща дата, утвърждава се Анастасия Тошева на длъжността директорка на Старо-Загорската дъвическа гимназия.

Съ указъ подъ No. 23 отъ съща дата, уволнява се отъ 1 мартъ т. г., първостепенния учител при Софийската класическа гимназия Л. Милетичъ отъ занимаемата му длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 101 отъ 6 мартъ т. г., Иконома на пансиона при Софийската дъвическа гимназия Т. Х. Вълковъ се назначава отъ 7 мартъ т. г., за слуга при същия пансионъ съ 50 лева мѣсечна заплата; а на негово мѣсто отъ същата дата назначава се Димитръ В. Нотовичъ съ 73 лева мѣсечна заплата.

Съ приказъ подъ No. 102 отъ 7 мартъ т. г., на полустипендията Лулча Червенковъ, ученикъ отъ II курсъ на Кюстендилското педагогическо училище, отпуска се отъ 16 мартъ т. г., цѣла стипендия.

Съ приказъ подъ No. 103 отъ съща дата, назначава се за икономъ на пансиона при Търновската дъвическа гимназия, Никола Хаджи Тодоровъ отъ денятъ на встъпването му на длъжността си, съ 100 лева мѣсечна заплата.

Съ приказъ подъ No. 104 отъ съща дата, уволнява се отъ 20 февруарий т. г., преподава-

теля на гимнастика въ Пловдивската реална гимназия подпоручикъ Панайотовъ, който е командированъ по длъжността си вънъ отъ Пловдивъ, а на негово мѣсто назначава се подпоручикъ Млѣчковъ.

Съ приказъ подъ No. 105 отъ 9 мартъ т. г., а) отнема се отъ 1 мартъ с. г., стипендията на Бояна Цанковъ, ученикъ отъ V-кл. на Варненското държ. V-кл. училище, на основание чл. 16 буква а) отъ „закона за раздаване стипендии и пособия“, и б) отпуска се отъ същата дата по половинъ държавна стипендия на Никола Драгуловъ и на Дечко Станевъ, ученици отъ V-кл. на същото училище.

Съ приказъ подъ No. 106 отъ 10 мартъ т. г., на ученика отъ VI-кл. на Габровската реална гимназия Тома Д. Поповъ, отпуска се отъ 16 того половинъ стипендия.

Съ приказъ подъ No. 107 отъ съща дата, на ученика отъ V-кл. на Самоковската духовна семинария Кънча Даверовъ, отпуска се отъ 16 того половинъ стипендия.

Съ приказъ подъ No. 108 отъ съща дата, прекратява се отъ 1 мартъ т. г., полустипендията на ученика отъ IV-кл. на Сливенското петокласно училище Атанасъ Костовъ, понеже е напустналъ училището.

Съ приказъ подъ No. 109 отъ съща дата, отпуска се отъ гл. V § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едно врѣменно държавно пособие отъ 300 лева златни на Владимира Петковъ, студентъ по правото въ Киевския университетъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 99.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на г-на Министра на Вжтрѣшнитъ Дѣла, представено намъ съ доклада му отъ 10 мартъ т. г. подъ No. 2401 и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустне инвалидна пенсия въ най-голямъ размѣръ отъ 300 лева въ годината на семейството на покойния младши конни полицейски стражаръ Михалъ Продановъ изъ село Кадършикъ, Брѣзовска околия, който на 22 декемврий 1886 година при изпълнение служебнитъ си обязанности билъ убитъ въ село Рахманлии.

II. Отпущанието на тая пенсия да почне отъ 1 януарий 1887 година.

III. Исполнението на настоящия указъ се възлага на г-на Министра на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Издаденъ въ столица София на 10 мартъ 1887 година.

На първообразното съ собственнитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

**С Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.**

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

Съ указъ подъ No. 98 отъ 10 мартъ т. г., секретаря при Плевенското окръжно управление Иванъ Тумпаровъ се назначава за Видински околийски началникъ, на мѣсто вакантно.

Съ одобрень отъ Гг. Регентитѣ докладъ подъ No. 2495 отъ 11 мартъ т. г. на Търновския окръженъ управителъ Иванъ Драсовъ се разрѣшава двумѣсеченъ задграниченъ отпускъ по болѣсть.

Съ приказъ подъ No. 145 отъ 10 мартъ т. г., В. Д. Кулевъ се назначава за и. д. секретаръ при Плевенското окръжно управление, на мѣсто вакантно.

Съ приказъ подъ No. 146 отъ сѣща дата, Еню Андоновъ се назначава за и. д. помощникъ на полицейския приставъ въ столицата, на мѣсто вакантно.

По Министерството на Финанситѣ.

У К А З Ъ

№ 63.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на Нашѣтъ Управляющий Министерството на Финанситѣ, Президентъ Министръ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено намъ съ доклада му отъ 12 мартъ т. г. подъ No. 6311 и съгласно постановлението на Минисгерекия Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Разрѣшава се на касситѣ на държавното съкровище да приематъ срѣщу даждията сребърната рубла по цѣна три лева.

II. Ще се приематъ съгласно горнята статия, само здравитѣ рубли, такива каквито сѣ били приемани въ съкровището преди демонетизиранието имъ.

III. Срокъ до когато ще се приема рублата се опредѣля три мѣсеца отъ денѣтъ на обнародванието въ „Държавенъ Вѣстникъ“ настоящия указъ.

IV. Слѣдъ истичанието на тритѣ мѣсеци да се запрѣти абсолютно обращението на рублата и въ търговскитѣ зимания — давания, подъ строга отговорностъ на ония, които ги испущатъ, като се допустне само на банкеритѣ и сарафитѣ да ги събиратъ съ цѣль за изнасяние изъ Княжеството.

V. Настоящия указъ, съгласно чл. 47 отъ Конституцията, има да се внесе на одобрение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

VI. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашѣтъ Управляющий Министерството на Финанситѣ, Президентъ-Министръ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ столица София на 13 мартъ 1887 година.

На първообразното съ собственнитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

**С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.**

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 6311.

Отъ всичкитѣ части на Южна България и отъ повечето на Сѣверна пристигватъ извѣстия, че преобладающата монета въ обращението е сребърната рубла; търговията и въобще транзакциитѣ се усложняватъ поради нѣманието на монета съ сравнително стабиленъ курсъ; исплащанието на даждията въ нѣкои мѣста е почти невъзможно по причина, че липсува у населението Българския левъ.

Всичкитѣ тия извѣстия сѣ придружени отъ оплаквания противъ това състояние на работитѣ. По свѣдѣнията, които се намиратъ въ повѣренното ми Министерество, въ извѣстни околии и окръжи курсѣтъ на рублата е толкова падналъ, щото даноплатцитѣ напусто търсятъ и немогатъ да намѣрятъ да я продадатъ и за по малко отъ три лева сребърни. Естествено е, че това побивание на рублата отваря поприще на експлоатациитѣ на сарафитѣ и че то вредно се отзовава въ расчетитѣ на производителитѣ и на търговцитѣ.

Главнитѣ причини за това падание на курсѣтъ на рублата е демонитизиранието на тая монета предъ кассата на държавното съкровище, което се предписа съ височайшии указъ отъ 27 юний 1886 год., подъ No. 90, а така сѣщо и отъ заприщението, което правителството на Турция недавно направи за циркулиранието на инностранныитѣ сребърни монети въ тая държава.

Къмъ тая причина отъ по-общъ характеръ предстои да добавя и една отъ по-специаленъ, а именно, че послѣдствие на събитията, които сѣ се развили и развиватъ отъ 6 септемврий 1885 година насамъ изъ България се изнесе въ странство една значителна частъ отъ нашия златенъ монетенъ стокъ.

Отъ друга страна, селени и граждани, купувачи и продавачи, ползующи се отъ расположенията на чл. 17 отъ законѣтъ за монетитѣ,

взематъ рѣшения за приемане или не рублата въ тѣхнитѣ земания — давания, единъ по единъ курсъ, други по другъ. Антагонизмътъ, който се поражда по тоя начинъ мѣжду тѣхъ, обуславява застои нежелателенъ и всички прибѣгватъ до посрѣдничеството на правителството за да расправи и опредѣли то взаимнитѣ имъ отношения.

Заставено на такъвъ начинъ и като съзнава необходимостта отъ едно скорошно премахване неприятноститѣ и загубитѣ, изложени по-горѣ, повѣренното ми Министерство се распореди още на 25 декемврий 1886 год. да се не допуша вни-санието въ България на рубли, нъ тѣй като и безъ това въ Княжеството се намираше вече немалко отъ тая монета, то всичката цѣль не се постигна а и неможеше да се постигне; за то повѣренното ми Министерство съчете за умѣстно да предложи на одобрението на Министерския Съвѣтъ нѣкои допълнителни мѣрки, които то намѣри за необходимо нуждни да се взематъ въ тоя случай.

Министерския Съвѣтъ въ засѣданието си на 28 февруарий т. г. протоколъ No. 11 одобри взиманието на тия мѣрки както слѣдва:

1) да се разрѣши на касситѣ на държавното съкровище да приематъ срѣщу даждията сребърнитѣ рубли по цѣна три лева;

2) да се приематъ съгласно горний пунктъ само здравитѣ рубли, такива каквито сѣ били приемани въ съкровището, преди демонетизиранieto имъ;

3) срокътъ до когато ще се приематъ рублитѣ, да се опредѣли отъ Министерството на Финанситѣ;

4) слѣдъ истичанието на тоя срокъ, да се запрети абсолютно обращението на рублата и въ търговскитѣ земания — давания подъ строга отговорност на тия, които ги испущатъ, като се допусне само на банкеритѣ и сарафитѣ да ги събиратъ съ цѣль за изнасяние изъ Княжеството.

Съ прилаганието на горнитѣ мѣрки, за което ще трѣбва да се ходатайствува при първий случай предъ Народното Събрание, съгласно чл. 47 отъ Конституцията, убѣденъ съмъ, господа Регенти, че ще може да се помогне на населението, а съкровището, по мнѣнието на Българската Народна Банка, съ единъ малъкъ рискъ може да внесе въ страната срѣщу запретената рубла, златна монета.

Като Ви долагамъ това, г-да Регенти, честъ имамъ да Ви помоля, чрезъ подписването приложенія при настоящето указъ, да благовоите да разрѣшите за взиманието горѣпоменжитѣ мѣрки, съ които ще се прекрати отъ една страна циркулиранieto на рублата и населението ще се избави отъ загубитѣ, които му се причиняватъ съ непостоянния курсъ на тая монета, а

отъ друга — въ замѣна ще се получи злато, отъ което не малко нужда се явява за страната.

София, 12 мартъ 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вж-трѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Съ указъ подъ No. 51 отъ 4 мартъ т. г., увольнява се контролъора при Шуменското окръжно ковчежничество, Е. Стояновъ; увольнението му се счита отъ деня на предаването длъжността.

Съ приказъ подъ No. 205 отъ 11 мартъ т. г., премѣщава се въ Ново-Загорската околия на мѣстото на Даскалова, вмѣсто Начо Славовъ, втория Чирпански финансовъ нагледникъ, Стоянъ Людскановъ.

Съ приказъ подъ No. 206 отъ сѣща дата, увольнява се отъ длъжността финансовия нагледникъ въ I участъкъ на Севлиеиската околия, Василъ Радоевъ, понеже си позволявалъ да върши беззаконности и да своеволствува въ нетрѣзвенностъ, и вмѣсто него назначава се П. Казасовъ; платата на Радоева престава отъ 1 мартъ т. г., а платата на Казасова отъ 1800 л. годишно ще почне да слѣдва отъ деня на встъпването му на длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 208 отъ 12 мартъ т. г., увольнява се отъ длъжностъ Т.-Сейменския финансовъ нагледникъ М. Т. Шишмановъ и вмѣсто него назначава се Хр. Николовъ; платата на Шишманова прекъсва отъ деня, когато предаде дѣлата, а платата на Николова отъ 1800 л. годишно ще почне да слѣдва отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 209 отъ сѣща дата, увольнява се втория Ловчански финансовъ нагледникъ, Ст. Андреевъ, понеже се е отказалъ да приеме длъжността, и вмѣсто него назначава се Михалаки Генковъ; платата на Генкова отъ 1800 лева годишно ще почне да слѣдва отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 210 отъ 13 мартъ т. г., назначава се отъ 8 мартъ за архиваръ-регистра-торъ при Софийското окръжно ковчежничество писаря при сѣщото ковчежничество Стефанъ Н. Робевъ.

УКАЗЪ

№ 16.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управляющий Министерството на финанситѣ, представено намъ съ доклада му подъ No. 1062 и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ съ протокола му подъ No. 11 отъ т. г.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ „расхода на сключенитѣ упражненія“ (§ 176) по бюд-

жета на Дирекцията на Общ. Сгради. за т. г. 1430 лева 10 ст., за исплащане съдържанието, пжтни и наднични на бившия горски инженеръ въ Южна България, за 1885/86 финансова год.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на г-на Управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ столица София на 14 мартъ 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписахъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 1062.

Понеже бюджета на бившата Дирекция на Общ. Сгради, Земледѣлието и Търговията въ Южна България за 1885/86 год. се склучи, имамъ честь да Ви моля да благоволите да разрѣшите, щото на основание чл. 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ, съ протокола му подъ No. 11 отъ т. г., да се взематъ отъ „расхода на склученитѣ упражненія“ (§ 176) по бюджета на Дирекцията на Общ. Сгради за т. г. 1430 л. 10 ст., за исплащане съдържанието за м. януарий и февруарий 1886 г., а тъй също пжтнитѣ и наднични за юлий и августъ 1885 година, на горския инженеръ Ив. Немайца, както слѣдва:

Изъ остатъка по отд. I, гл. V,
разр. IV, бюджетъ за 1885/86
год. за пжтни и наднични . . . 522 л. 10 ст.

Изъ остатъка по отд. I, гл. VIII,
разр. IV, бюджетъ за 1885/86
год. за съдържане 908 л. —

Всичко 1430 л. 10 ст.

Ако одобрявате това мое предложение, то моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 6 мартъ 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 85.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на господина управляющия Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение, представено намъ съ доклада му отъ 4 мартъ т. г. подъ No. 94,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно членове 92 и 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“ да се взематъ отъ расхода за смѣтка на склучени бюджети (гл. XX, § 29), по текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието 85 лева 90 ст. за исплащане слѣдующитѣ пжтни и дневни пари на бившия Златишкий околийский лѣкаръ д-ръ К. Лазаридисъ за командировката му отъ сждебния слѣдователъ при Софийския окр. сждѣщо двѣ углавни дѣла презъ 1885 година.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на г-на управляющия Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ ст. София на 4 мартъ 1887 г.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписахъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 94.

Софийския окр. сждѣ съ представлението си подъ No. 5619, миналата 1886 г., като съобщава, че 85 лева 90 ст. отъ расходитѣ му, по углавни дѣла презъ 1885 год. (пжтни и дневни пари на тогавашния Златишкий окр. лѣкаръ д-ръ К. Лазаридисъ), останали погрѣшно неисплатени въ срока предвиденъ отъ чл. 84 въ закона за отчетността по бюджета, ходатайствува да се отпуснатъ сега. Вслѣдствие на това и понеже има остатки отъ кредита по гл. VII, §§ 23, на бюджетъ за 1885 год. отъ който слѣдва да се исплати въпросния расходъ; то имамъ честь да ви помоля да благоволите да одобрите, щото означената сума 85 л. 90 ст. да се отпусне, съгласно членове 92 и 95 отъ наведения горѣ законъ, по гл. X, § 29 отъ текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство.

Ако одобрявате това мое предложение, то благоволете, моля, да подпишете тукъ приложения указъ.

София, 4 мартъ 1887 година.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 86.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ доклада на г-на управляющия Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение, отъ 4 мартъ 1887 г. подъ No. 95,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно членове 92 и 95 отъ „закона за отчетоостъта по бюджета“, да се взематъ отъ расхода за смѣтка на сключени бюджети (гл. X, § 29), по текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието 40 лева и 50 ст. за исплащаніе таксата за обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ презъ 1885 г. двѣ обявления подъ No. No. 2846 и 3148, същата година по углавни дѣла на Силистренския окр. сждъ.

II. Испълнението на тоя указъ възлагаме на г-на управляющия Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 4 мартъ 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 95.

Силистренския окр. сждъ не исплатилъ въ срока предвиденъ отъ чл. 84 на „закона за отчетоостъта по бюджета“, таксата за обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ презъ 1885 г. обявленията му подъ No. No. 2846 и 3148, отъ същата год., по углавни дѣла, затова ходатайствува за надлѣжно распорѣждане да се исплати сега. Вслѣдствие на това и понеже има остатки отъ кредита по гл. VII, § 23 отъ бюджета на повѣренното ми Министерство за 1885 год. отъ който кредитъ слѣдва да се исплати тоя расходъ, то имамъ честь да ви помоля да благоволите да одобрите, щото въпросната такса, възлизающа на 40 лева и 50 ст. да се отпусне

съгласно членове 92 и 95 отъ наведения законъ по гл. X, § 29 отъ текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство.

Ако одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 4 мартъ 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Съ указъ подъ No. 76 отъ 3 мартъ т. г., се постановява: по ст. I съгласно чл. 105 буква б, алинея първа отъ „закона за устройството на сдилищата въ България“, отчислява се отъ длѣжностъ Кутловския мировий сдия Георги Ценовъ, а вмѣсто него назначава се М. Кутинчевъ, досегашния секретаръ при Русенския апелативенъ сждъ, и по ст. II одобрява се щото платата на Ценова да прекъсне отъ денътъ на предаванетоъ дѣлата, а на Кутинчева да почне да слѣдва отъ денътъ на приеманіе дѣлата.

Съ указъ подъ No. 77 отъ съща дата се постановява: съгласно постановлението на Кюстендилския окр. сждъ въ присѣдата му подъ No. 98 отъ 31 декемврий 1886 год. смекчава се отъ три на една година затворъ въ окови наказанието на Георги Николовъ, кундурадгия отъ Джумая (Турция), а сега живущъ въ гр. Дубница, осжденъ съ същата присѣда, по обвинението му въ кражба чрезъ взломъ.

Съ указъ подъ No. 78 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Русенския апелативенъ сждъ, въ присѣдата му подъ No. 230 отъ 6 ноемврий 1886 г., смекчава се наказанието на Ибрияма Дели-Халиловъ, изъ с. Карж-Башъ, Шуменско окръжие, по обвинението му въ ограбване чрезъ взломъ дженихъ на Османъ Садуловъ, изъ с. Каялж-дере, отъ три години затворъ въ окови на осемъ мѣсеца простъ затворъ.

Съ указъ подъ No. 79 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Търновския окр. сждъ въ присѣдата му подъ No. 92 отъ 27 ноемврий 1886 г., опростява се на Петко Василевъ, отъ с. Исофанлари, Кесаревска околия, глобата (817) осемстотинъ и седемнадесетъ лева и 92 ст., осжденъ съ същата присѣда да заплати въ полза на хазната 408 лева и 96 ст. за мурурие и бандеролно право на 57 оки и 242 драма тютюнъ и означената глоба, която му се опрощава, или въ случай на несъстоятелностъ да издържи шестъ-мѣсеченъ затворъ, по обвинението му въ нарушение табачния уставъ.

Съ указъ подъ No. 80 отъ 4 мартъ т. г., се постановява: по ст. I уволнява се Г. Блъсковъ отъ длѣжността Балбунарски мировий сдия; по ст. II премѣства се Царибродския мировий сдия Ив. Каназирский на същата длѣжностъ въ Балбунаръ, вмѣсто Блъскова; по ст. III на-

значава се секретаря на Кюстендилския окр. съдъ Н. Костовъ, за Царибродски мир. съдия вмѣсто Каназирский, и по ст. IV одобрява се, щото платата на Блъскова да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата; платата на Каназирски да слѣдва непрекъснато, а оная на Костова да почне отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ подъ No. 81 отъ съща дата, се постановява: по ст. I заличава се отъ списъците на чиновниците по съдебното вѣдомство помощника на съдебния приставъ при Сливенския окр. съдъ Д. Симовъ, понеже се е поминалъ; по ст. II назначава се Д. Ц. Лучниковъ за помощникъ на съдебния приставъ при Сливенския окр. съдъ, вмѣсто Симова, и по ст. III платата на Симова прекъсва отъ деньтъ на смъртта му, а оная на Лучникова почва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ подъ No. 82 отъ съща дата, се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ членътъ при Т.-Пазарджикския окр. съдъ П. Кабакоевъ; по ст. II назначава се помощникъ прокурора при Т.-Пазарджикския окр. съдъ П. Лазаровъ за членъ на същия съдъ вмѣсто Кабакоева; по ст. III премѣстватъ се единъ вмѣсто други членътъ на Шуменския окр. съдъ С. Шамовъ и членътъ на Пловдивския окр. окръженъ съдъ Атанасъ Кировъ, и по ст. IV одобрява се щото платата на Кабакоева да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата, а оная на Лазарова, Шамова и Кирова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ подъ No. 83 отъ съща дата, се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ помощникъ-прокурора при Пловдивския окръженъ съдъ Георги Мановъ-Стояновъ; по ст. II премѣстватъ се единъ вмѣсто други помощникъ-прокурора при Пловдивския окр. съдъ К. Радевъ и помощникъ прокурора при Хасковския окр. съдъ А. Ибишевъ, и по ст. III одобрява се щото платата на Мановъ-Стоянова да прекъсне отъ деньтъ на съобщението за уволнението му, а оная на Радева и Ибишева да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ подъ No. 84 отъ съща дата, се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ помощникъ на съдебния приставъ при Старо-Загорския окр. съдъ М. В. Шишковъ, по собственно желание; по ст. II назначава се за помощникъ на съдебния приставъ при Старо-Загорския окр. съдъ Хр. Димитриевъ, вмѣсто Шишкова, и по ст. III одобрява се щото платата на Шишкова да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата, а оная на Димитрова да почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ подъ No. 87 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Софийския апелативенъ съдъ въ присъдата му подъ No. 104 отъ 16 юлий 1886 година, смекчава се

отъ петъ на двѣ години затворъ, наказанието на Цвѣта Стоилова, отъ с. Войнеговци, Новоселска околия, осъждана, съ същата присъда, по обвинението ѝ въ усмъртывание на незаконнорожденното си дѣте, като се счита и предварителния ѝ затворъ.

Съ указъ подъ No. 88 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Софийския апелативенъ съдъ, въ присъдата му подъ No. 47 отъ 3 априлий 1886 година, смекчава се отъ три години въ окови, на една и половина година затворъ, наказанието на Топо Ивановъ, отъ с. Бреница, осъденъ съ присъда No. 47 отъ 18 юний 1885 год. на Раховския окръженъ съдъ, потвърдена съ означената присъда на Софийския апелативенъ съдъ, по обвинението му въ запалване на двѣ купи слама и една купа ластуни, принадлежащи на тримата му братя.

Съ указъ подъ No. 89 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Кюстендилския окр. съдъ въ присъдата му подъ No. 4 отъ 21 януарий т. г., смекчава се отъ петъ години затворъ въ окови на двѣ години затворъ наказанието на Китанъ Величковъ, отъ с. Сабляръ, осъденъ съ същата присъда, по обвинението му въ нанисание, безъ намѣрение да го убие, смъртносентъ ударъ съ дърво по главата на жителя отъ същото село Тони Петровъ, който вслѣдствие на тоя ударъ е умрѣлъ.

Съ указъ подъ No. 90 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Силистренския окр. съдъ въ присъдата му подъ No. 1 отъ 23 януарий т. г., смекчава се отъ петнадесетъ години затворъ въ окови на една година затворъ безъ окови, наказанието на Петръ Янакиевъ отъ с. Герговлу-Пирецъ (Ромъния) осъденъ съ същата присъда, по обвинението му въ непредумишлено убиванье съ пушка Тахиръ Реджебовъ, когато послѣдния безъ позволение насѣкалъ една кола дърва отъ Кара-Омурския балтаджъ и вмѣсто да се подчини на горския пазачъ Янакиевъ, нападналъ го съ ножъ съ цѣлъ да го убие.

Съ указъ подъ No. 91 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Варненския окр. съдъ въ присъдата му подъ No. 71 отъ 16 юлий 1886 г., смекчава се отъ три години затворъ въ окови на една и половина година затворъ безъ окови, наказанието на Юмеръ-Кара Хюсеиновъ, отъ с. Караманлии, Провадийска околия, осъденъ съ същата присъда, по обвинението му въ отсичане палецътъ на лѣвата ръка на Минчо Добревъ отъ с. Къжжлъджиларъ, същата околия.

Съ указъ подъ No. 92 отъ 7 мартъ т. г., се постановява: по ст. I премѣства се председателя на Търновския окръженъ съдъ Ст. Малинковъ за председателъ на Варненския окр. съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. II назначава се за председателъ на Търновския окръженъ съдъ вмѣсто Малинкова, подпредседателъ на същия съдъ Ф. Хр. Филчевъ; по ст. III назна-

чава се прокурора при Шуменския окр. съдъ Иорданъ Костовъ за подпредседателъ на Търновския окр. съдъ, вмѣсто Филчева; по ст. IV назначава се членътъ на Шуменския окръженъ съдъ Хр. Тодоровъ за прокуроръ при същия съдъ, вмѣсто Костова, и по ст. V одобрява се щото платата на Малинкова, Филцова. Костова и Тодорова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ подъ No. 93 отъ съща дата, се постановява: по ст. I премѣстява се членътъ на Сливенския окр. съдъ Ив. Дабовски, за членъ на Шуменския окр. съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. II премѣстява се членътъ на Хасковския окр. съдъ Ивчо Нейчовъ за членъ на Сливенския окр. съдъ вмѣсто Дабовски, и по ст. III одобрява се щото платата както на Дабовски, така и на Нейчова да слѣдва непрекъснато.

Съ одобренъ отъ Регентското докладъ подъ No. 83 отъ 3 мартъ т. г., разрѣшава се щото съдебния слѣдователъ при Силистренския окръженъ съдъ, Чучарковъ да прекара за граница дадения нему съ опредѣление No. 352, отъ съдътъ единъ мѣсеченъ отпускъ, по причина на болѣсть.

Съ одобренъ отъ Регентството докладъ подъ No. 84 отъ съща дата, разрѣшава се да се продължи още съ единъ мѣсечъ дадения съ докладъ No. 67 отъ 14 февруарий т. г. на членътъ на Ломския окр. съдъ Г. Стоевъ отпускъ, по причина на болѣсть.

Съ одобренъ отъ Регентството докладъ подъ No. 93 отъ 4 мартъ т. г., разрѣшава се да се продължи за послѣденъ пътъ още съ единъ мѣсечъ дадения съ докладитѣ No. No. 413 и 40 отъ 31 декемврий 1886 год. и 27 януарий т. г. на членътъ на Ловчанския окр. съдъ Н. Ивановъ отпускъ, по причина на болѣсть, като за послѣдния мѣсечъ получи само половинъ заплата. Това продължение се счита отъ 15 февруарий т. г.

П Р И К А З Ъ

№ 41.

Тѣй като за неопредѣлено врѣме ще отсъствувамъ отъ столицата, то до възвръщанieto ми Министерството на Правосъдието ще се управлява отъ г. Т. Иванцова, Министръ на Народното Просвѣщение.

София, 16 мартъ 1887 год.

Министръ на Правосъдието, К. Стоиловъ.

Съ приказъ подъ No. 32 отъ 3 мартъ т. г., назначава се подсекретаря при Руссенския апелативенъ съдъ Борисъ Рѣдкостѣповъ за секретаръ на същия съдъ вмѣсто М. Кутинчева, който минава на друга длъжностъ; платата на Рѣдкостѣпова слѣдва непрекъснато, а на Ку-

тинчева прекъсва отъ деньтъ на съобщение за уволнението му.

Съ приказъ подъ No. 33 отъ 5 мартъ т. г., назначава се Хр. Милтеневъ за секретаръ на Кюстендилския окр. съдъ, вмѣсто Н. Костова, който е миналъ на друга длъжностъ; платата на Милтенова почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ, а оная на Костова прекъсва отъ деньтъ, въ който му се съобщи за уволнението.

Съ приказъ подъ No. 34 отъ съща дата, назначава се за секретаръ на нотариуса при Руссенския окръженъ съдъ, регистратора при същия съдъ Тодоръ Тончовъ, вмѣсто Живкова, който минава на друга длъжностъ; платата на Тончова слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ подъ No. 35 отъ съща дата, уволнява се отъ длъжността секретаря на Еленския мировий съдия Димитръ Тасевъ, понеже е взетъ войникъ, а на негово мѣсто назначава се писаря при същото съдилище Антонъ Д. Геновъ; уволнението и назначението се счита отъ 25 февруарий отъ когото първия е постъпилъ въ редоветѣ на войската, а вторий е началъ да изпълнява длъжността му.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 90.

Завѣдующий домакинството на 1-й пѣши Софийский на князя Александра I полкъ капитанъ Клатновъ се прикомандирува въ 12 пѣши Балкански полкъ за командующи дружина.

София, 5 мартъ 1887 год.
Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 109.

Предъ видъ на това, че много отъ командиритѣ на отдѣлнитѣ части не съобщили внимание на циркуляра No. 145 по военното вѣдомство отъ 24 ноемврий 1886 година и продължаватъ да правятъ расходи по-голъми отъ колкото Военното Министерство имъ отпуска за произвеждане различни ремонти на нѣкои си воински здания за повѣреннитѣ имъ части безъ да представятъ добавочна смѣтка за тѣхъ въ Военното Министерство за утвърждение.

Заради това, обръщамъ сериозно вниманието на всичкитѣ началници на частитѣ, това за въ бѣдъще да се не повтаря и ги предупреждавамъ, че ако това се повтори въ нѣкоя си частъ, то, този неразрѣшенъ допълнителенъ ремонтъ, нѣма да бѣде признатъ и въ такъвъ случай, никаква сума за него нѣма да се отпуска, а началника на частта ще бѣде лично отговоренъ предъ кредиторитѣ за произведениятъ ремонтъ.

София, 10 мартъ 1887 год.
Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 103.

Обявявамъ при това за свѣдѣние вѣдомостъта за санитарното състояние на войската за мѣсець януарий т. г.

София, 12 мартъ 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

ВѢДОМОСТЬ

числото на болнитѣ въ войската презъ мѣсець януарий 1887 год.

ЧАСТИ НА ВОЙСКАТА	Въ околодоцитѣ					Въ болницитѣ				
	Имаше	Дойдоха	Оздравѣха	Преведени	Умрѣха	Оставатъ	Имаше	Дойдоха	Оздравѣха	Умрѣха
1 п. Софийский полкъ.	29	176	150	7	—	48	19	7	11	3
3 п. Бдинский "	9	155	52	87	—	25	6	87	16	1
4 п. Плевенский "	10	86	62	4	1	29	1	4	—	5
5 п. Дунавский "	8	82	44	24	—	22	6	24	9	—
6 п. Търновский "	4	77	21	48	—	12	12	48	28	—
7 п. Прѣславский "	6	72	27	23	—	28	7	23	15	—
8 п. Приморский "	50	69	44	34	—	41	24	34	13	—
9 п. Пловдивский "	15	43	25	—	3	30	—	—	—	—
10 п. Родопский "	27	67	55	2	1	36	3	2	—	5
11 п. Сливенский "	16	96	79	—	—	33	—	—	—	—
12 п. Балканский "	14	81	59	—	—	36	—	—	—	—
13 п. Рилский "	9	119	62	39	—	27	3	39	19	2
Конвоя на Н. В. "	5	20	15	5	—	5	3	5	3	—
1 кон. на Н. В. полкъ.	3	106	81	17	1	10	7	17	7	1
2 конный полкъ.	3	41	25	6	1	12	2	6	3	—
3 конный полкъ.	26	42	42	—	1	25	—	—	—	—
2 артиллер. полкъ.	15	37	32	8	—	12	6	8	6	—
3 артиллер. полкъ.	43	61	65	—	2	37	—	—	—	—
4 артиллер. полкъ.	5	42	27	8	—	12	5	8	6	—
Пионерный полкъ.	3	24	16	21	—	6	2	16	—	17
Ар. илл. учред.	1	14	6	6	—	3	2	6	1	—
Морската часть.	2	32	13	15	—	6	4	15	9	—
Военното училище.	9	41	36	1	—	13	—	1	1	—
Всичко.	312	1599	1038	355	10	508	112	355	153	7

Забѣлѣжка. За отчетния мѣсець въ войската не е имало никакви епидемически болѣсти, освѣнъ отдѣлни единични случаи отъ сипаница (*Variola vera*), коремни тифъ (*Typhus abdominalis*), остро въспаление въ бѣлитѣ дробове (*pneumonia capiosa*).

Преобладавающитѣ болѣсти сж били остри — легки страдания на дихателнитѣ органи (*Bronchitis et angina*) и пр., въ зависимость отъ врѣмето на годината, освѣнъ това и легки външни повреждени, като натрътвания, натривания, нозетѣ и проч. Преимущественно сж болѣдували новобранцитѣ, които въ този мѣсець постѣпваха въ войската, това явление се наблюдавало постоянно, както въ нашата армия, тъй и въ другитѣ и се обяснява съ измѣнение образа на живота у постѣпващитѣ въ войската, които изведнажъ отъ домашното обикновение преминаватъ къмъ общия войнски животъ.

Смъртнитѣ случаи сж: отъ остро въспаление въ бѣлитѣ дробове (*Pneumonia capiosa*) 4, коремни тифъ (*Typhus ab-*

dominalis) 2, случайни наранявания 2, въспаление на мозѣка 1, и отъ разни хронически страдания останалитѣ.

Главенъ лѣкаръ на войската: С. Мирковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 108.

Командира на рота въ 11 Сливевский полкъ капитанъ Панайотовъ се прикомандирува къмъ пионерный полкъ за врѣменно завѣдующий домакинството.

София, 12 мартъ 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

№ 2523.

До Гг. окръжнитѣ управители и предсѣдателя на Софийската градска общинска коммисия.

По поводъ възбуденитѣ отъ Софийската градско-общинска коммисия и Русенский опълченский комитетъ въпроси — по какъвъ именно начинъ трѣбва да става събиранieto глобитѣ, които кметовѣтъ, възъ основание чл. 96 и забѣлѣжката подъ него отъ «закона за градскитѣ общини,» чл. 73. отъ «правилника за строение частни здания» и други закони и правила, а опълченскитѣ коммитети, възъ основание чл. 20 и 49 отъ «закона за народното опълчение,» налагатъ — първитѣ за нарушение кметскитѣ прикази и распорѣждения, издадени на законно основание и влѣзли въ сила, а вторитѣ — за предвиденитѣ въ цитиранитѣ по-горѣ членове 20 и 49 отъ закона за народното опълчение престѣпления извършени отъ опълченцитѣ, когато глобенитѣ отказватъ да заплатятъ доброволно наложената имъ глоба, Министерский Свѣтъ, гдѣто бѣха внесени тия въпроси за разрѣшение, въ засѣданieto си отъ 6 текущий мѣсець мартъ (протоколъ № 12), постанови:

1). Да се испроважда на глобеното лице, като повѣстка, прѣписъ отъ постановлението на кметътъ; или въ даденъ случай, на окр. опълченски комитетъ, за налагане глобата, съ покана да внесе глобата въ течение на една седмица; и ако подиръ истичанието на тоя срокъ, глобений не внесе глобата, то, по заповѣдь отъ кметътъ или, въ даденъ случай отъ опълченский комитетъ, единъ съотвѣтствующий общински агентъ, придруженъ отъ полицейски стражаръ, пристѣпва къмъ продаване, на мезатъ, часть отъ движимитѣ имоти или други вещи на глобениитѣ, и отъ получената сумма се задържа глобата; ако има остатъкъ отъ проданъта, той се връща на глобениитѣ срѣщу разписка.

2). Въ случай, че глобеното лице нѣма движими имоти или вещи, които да се продаждъ за глобата, тогава се налага запоръ, се по горѣрѣчения начинъ, върху доходътъ отъ недвижимитѣ му имоти. Ако ли глобеното лице нѣма и недвижимы имоти, то общинското упра-

вление да го предава въ създъ, за наказание, а опълченскитѣ комитети приспособяватъ наказанието «затворъ», съгласно чл. 21 отъ законътъ за народното опълчение..

Горното постановление на Министерский Сьвѣтъ като съобщавамъ на Г. г. окръжнитѣ управители, за свѣдѣние, предлагамъ имъ да се распоредятъ, щото подвѣдомственитѣ тѣмъ градско-общински управления и опълченскитѣ комитети да се ръководятъ за напредъ по него (постановлението) при принудителното събиране налагаемитѣ отъ градскитѣ кметове и комитети глоби.

София, 12 мартъ 1887 год.

Управляющия Дѣлата на Министерството:

Главенъ Секретаръ, И. Лукановъ.

Началникъ на отдѣлението, Гешевъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 702.

До Гг. околийскитѣ лѣкари

Членъ 6 отъ отдѣлъ IV на гражданскитѣ медицински закони предписва—околийскитѣ лѣкари да правятъ два пѣти презъ годината обиколки по всички села на въвѣреннитѣ имъ околии, безъ никакво възнаграждение, като това е една предписана закона обязанность. Членъ 24 отъ сѣщиятѣ отдѣлъ предписва всѣкой отъ тѣхъ единъжъ въ годината да дава отчетъ за санитарното състояние на околията си. Понеже нѣкой отъ околийскитѣ лѣкари пренебрѣгватъ изпълнението на тия двѣ точки, стана нужно да се науми изпълнението имъ съ това окръжно, като и опредѣлявамъ, че за бѣдѣще тия обиколки трѣбва да ставатъ презъ мѣсецитѣ априлий, май, септемврий и октомврий, а годишния отчетъ да се дава непременно на края на мѣсець май всѣка година.

София, 6 мартъ 1887 год.

Главенъ лѣкаръ, д-ръ Жечевъ.

И. д. секретаръ, Хр. Поповъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 703.

До Гг. околийскитѣ лѣкари.

Тѣй като приближава врѣмето за вакцинацията и ревакцинацията, умолявате се, г не лѣкарю, да се распоредите съ врѣме, щото тази работа да се захване и свърши съ надлѣжната редовность, като се строго бди за буквалното изпълнение на предписанията въ правилника за тая цѣль.

София, 6 мартъ 1887 год.

Главенъ лѣкаръ, д-ръ Жечевъ.

И. д. секретаръ, Хр. Поповъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 727.

До Гг. предсѣдителитѣ на болничнитѣ сьвѣти и околийскитѣ лѣкари.

Мнозина отъ Г. г. предсѣдателитѣ на болничнитѣ сьвѣти и околийскитѣ лѣкари и още слѣдватъ да обозначаватъ въ списъцитѣ на нуждитѣ за вѣврениитѣ тѣмъ болници медикаменти, и такива отъ тѣхъ, които не фигуриратъ въ «списъка на лѣковетѣ, които могатъ да се употрѣбаватъ въ болницитѣ,» распратенъ при окръжно отъ 7 май 1885 год., № 795, безъ да обръщатъ никакво внимание на окръжното предписание отъ 17 августъ сѣщата година, подъ № 1529, още повече, че съгласно окръжното подъ № 2536 отъ 31 октомврий 1886 год., извѣстно имъ е, че нуждитѣ за болницитѣ медикаменти не се купуватъ отъ дрогерия, а се взиматъ отъ аптечното депо при Военното Министерство, което не располага съ други, освѣнъ съ предвиденитѣ въ казанния списъкъ лѣкарства

Нѣкои пъкъ отъ Г. г. предсѣдателитѣ прѣпращатъ подобни списъци, подписани само отъ болничнитѣ аптекари, надзиратели, или фелдшери, безъ да сж удостоверени съ подписътъ на надлѣжнитѣ лѣкари, което дава да се помисли, че тѣзи списъци се съставляватъ и представяватъ въ управлението безъ знанието и съгласието, или пакъ безъ провѣрката на послѣднитѣ.

Други отъ тѣхъ въ предмѣтнитѣ списъци помѣстватъ и такива вещества, доставката на които е по-износна и въ нѣкои отношения и по доброякоствена, ако тѣ се купуваха отъ мѣстнитѣ търговци, като наприкладъ: дървено масло, спиртъ, свинска мазъ, оцетъ, захаръ и много други подобни, а сѣщо и разни видове платна, памукъ и други такива, прѣвозътъ на които би струвалъ повече отъ покупателната имъ мѣстна цѣна. Освѣнъ това тѣ сж нѣща, които нѣма въ самото аптечно депо, което за своя потрѣба ги купува отъ мѣстнитѣ продавачи.

Вслѣдствие на всичко горѣизложено, предлагамъ за послѣденъ пѣтъ на Г. г. предсѣдателитѣ на болничнитѣ сьвѣти и околийскитѣ лѣкари, да искатъ само тѣзи отъ медикаментитѣ, които сж опредѣлени въ списъка, тѣй като, както е казано по-горѣ, само съ такива се снабдява и аптечния складъ при Военното Министерство. Въ случай на необходима нужда отъ особено нѣкое средство, което не фигурира въ списъка, Г. г. предсѣдателитѣ на болничнитѣ сьвѣти и околийскитѣ лѣкари, трѣбва предварително да поискатъ за покупката му разрѣшение отъ управлението.

Независимо отъ горѣизложеното, съобщавамъ за знание, че аптечния складъ не е снабденъ съ хирургически инструменти, както и други специални апарати, които често искатъ болницитѣ, като Термокаутеръ Пакелена, разни електрически апарати и др. такива, за доставката на които, въ случай на нужда, Г. г. предсѣдателитѣ на болничнитѣ сьвѣти се умоляватъ да ходатайствуватъ съ особенъ рапортъ въ Гражданското Медицинско управление, което или само взима инициативата за снабдяването имъ изъ странство, или пакъ разрѣшава да извърши това самата болнична кантора. — Касателно же до употрѣбителнитѣ обикновени хирургически инструменти и тѣмъ подобни болнични принадлежности, предлагамъ на Г. г. предсѣдателитѣ на болничнитѣ сьвѣти

и околийскитѣ лѣкари, да побързатъ и ми представятъ списъкъ на най-необходимитѣ отъ тѣхъ, тъй като има се предъ видъ Военното Министерство да направи една поръчка изъ нѣкоя фабрика изъ странство и по този начинъ ще се снабди съ нужнитѣ инструменти и гражданското вѣдомство.

София, 9 мартъ 1887 год.

Главенъ лѣкаръ, д-ръ Жечевъ.

И. д. секретаръ, Хр. Поповъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1187.

До Г. г. председателитѣ и прокуроритѣ при окръжнитѣ и Апелативни сѣдилища, за свѣдѣние до Гг. Мировитѣ Сѣдии.

Съобщавамъ за свѣдѣние и ръководство на Г. г. председателитѣ и прокуроритѣ при окръжнитѣ и апелативни сѣдилища, слѣдующето опредѣление на Върховния Кассационенъ сѣдъ, отъ 7 юний 1886 год.

Върховний Кассационенъ сѣдъ, общо събрание, на 7 юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и шеста година, въ слѣдующия съставъ: председателъ Порфирий Хр. Стamatовъ, подпредседателъ, Василий Т. Мишайковъ, членове: Христо Д. Павловъ, Георги Б. Неновичъ и Андрей Маноловъ, при секретарь Патю Г. Крайовский и въ присутствието на прокурора Гаврилъ Орошаковъ, слуша: министр на Правосъдието въ писмото си, отъ 13 юний 1885 год. № 2808 излага: «При това имамъ честь да ви испратя, господине председателю, на висяще распореждане въ прѣписъ представлението № 471 отъ 30 миналий мѣсець май, на прокурора при Шуменский окръженъ сѣдъ, заедно съ приложенията къмъ това представление и прѣписъ отъ частното изложение на членъ при Шуменский окръженъ сѣдъ, Добри К. Стойковъ, отъ 6 того, като съжестерѣнно ви увѣдомяватъ, че азъ намирамъ мнѣнието на казания прокуроръ за твърдѣ резонно. За резултата моля да ме увѣдомитѣ своеврѣменно.» По резолюцията на председателя преписката е била предложена за разрѣшение на гражданското отдѣление, тъй като основанието за тази преписка е опредѣлението на Върховний Кассационенъ сѣдъ, Гражданско отдѣление, издадено на 27 февруарий 1885 год. Върховний Кассационенъ сѣдъ, слѣдъ като разгледва въпросната преписка на 12 мартъ 1886 г. е издалъ опредѣление, което между друго гласи: «1) Съдържанието на тази преписка дава основание за разрѣшение на много *принципни* въпроси, напиримъ: а) Кому принадлежи правото да възбужда углавно преслѣдване и *даване подъ сѣдъ* на управителя и въобще членовѣ на сиротекитѣ касси, прѣзъ врѣмето на окончателността и да ли тѣзи длъжностни лица могатъ да се считатъ, като длъжностни лица отъ *сѣдебното вѣдомство*, организирано споредъ сѣдоустройството отъ 25 май 1880 год. (чл. чл. 4, 6 и 8 отъ допълнението къмъ Врѣм. Сѣдебни Правила)? б) Правото на лицата

отъ прокурорский надзоръ, като публични обвинители, да ли е безъ апелационно и безъ контролно, или же това право подлѣжи на контролъ и на какъвъ именно (чл. 1 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. Правила и 49—51 отъ сѣдоустройство)? в) Може ли единъ сѣдия да взима участие въ разрѣшението на едно дѣло или частно производство или въобще въ разрѣшението на единъ такъвъ въпросъ, *който има какво годѣ отношение къмъ самиятъ сѣдия* (опредѣлението на Шуменский окр. сѣдъ № 147 § 8 отъ 30 септемврий 1883 год., на страница 3 въ преписката)? г) Дозволена ли е споредъ закона, *частна* преписка на единъ сѣдия и въобще на едно длъжностно лице, съ което и да е, по въпроси, които се касаятъ до *служебната му дѣятелностъ*, а най-повече по въпроси, отъ разрѣшението на които тъй или инакъ *може да е свързана неговата отговорностъ* (чл. чл. 4, 6 и 8 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. правила, чл. 118 отъ сѣдоустройството и чл. 46 отъ закона за чиновницѣтъ («частно изложение на Добри К. Стойковъ подъ № 5568 л. 10 отъ 10 юний»). 2) Отъ друга страна, Върховний Кассационенъ сѣдъ има въобще *строго опредѣлена сѣдопроизводствена компетентностъ*, (законъ отъ 18 декемврий 1880 год. относително кассационни жалби, учред. на Върховний сѣдъ: 136—143 чл. отъ углавното сѣдопроизводство, и 152—160 чл. чл. Гражданското сѣдопроизводство; частни производства сръщу сѣдебнитѣ опредѣления на вторитѣ инстанции—опредѣленията на Върховний Кассационенъ сѣдъ по общото му събрание отъ 3 и 10 октомврий 1881 год. подъ № 16 (стр. 96—104). 2) *Частно* Върховний Кассационенъ сѣдъ, гражданското отдѣление, издава опредѣления по 4 и 8 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. правила. 3) *По същество*, Върховний Кассационенъ сѣдъ не рѣшава *никакви въпроси* и дѣла съ исключение: а) като дисциплинаренъ сѣдъ (127 чл. п. а гражданското сѣдопроизводство и като сѣдъ по същество (чл. чл. 8 и 6 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. правила). 4) *По предложението на г. Министра* само въ случаетъ точно опредѣлени отъ чл. чл. 55, 75, 113, 116 и 128 отъ сѣдоустройството по чл. чл. 4 и 39 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. правила, и то въ случаетъ по 55 чл. отъ сѣдоустройството и 39 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. правила, кога се предлагатъ за разрѣшение *строго опредѣленни принципни въпроси*. 5) Господинъ Министръ на Правосъдието не предлага на разрѣшение и вѣстенъ принципаленъ въпросъ, па и като не посочва, за какво именно и по какъвъ именно законенъ поводъ се препраща въ Върховний Кассационенъ сѣдъ настоящата преписка, то Върховний Кассационенъ не знае що и по какъвъ редъ принадлежи да разрѣшава по тая преписка 6) Опредѣленията на Върховний Кассационенъ сѣдъ, въобще па и по чл. 8 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣдебни Правила *сж окончателни* и не подлѣжатъ на никакъвъ контролъ, отъ когото и да е, а толкова повече — на критика отъ прокурорския надзоръ и въ особенно отъ подчиненитѣ му сѣдии — каквото а Добри К. Стойковъ — който може да се яви, както това се види отъ даннитѣ на настоящата преписка, като отговорно лице по изгубването или пакъ, като обвиняемъ въ злоупотреблѣние на въпроснитѣ пари. На основание на горѣизложенитѣ об-

стоятелства и съображения, Върховний Кассационенъ съдъ определява: преписката по настоящето дѣло да се повърне г-ну Министру на Правосъдието заедно съ прѣписъ отъ определеното, като същевременно се помолитъ да съобщитъ, *като какъвъ именно въпросъ принципаленъ, по негово мнѣние, предлѣжи на разрѣшеніе въ дадения случай, или по какъвъ именно законенъ поводъ препраща преписката*. Министра на Правосъдието, комуто е испратено въпросното определение въ преписъ на 7 априлий 1886 год. № 154, въ писмото си отъ 21 май 1886 год. № 3834 излага: «съ писмото си, отъ 14 юний м. г. подъ № 2808, имахъ честъ, г-не предсѣдателю, да ви испратя прѣписи отъ представлението на Шуменский прокуроръ отъ 30 май 1885 год. № 471, и отъ частното изложение на членътъ Д. К. Стойковъ въ Шуменский окръженъ съдъ, съ приложение отъ своя страна, че мнѣнието на въпросний прокуроръ се намѣрва за резонно отъ Министерството слѣдователно на вѣрении Ви съдъ не се предлага за разрѣшеніе много принципални въпроси, както е намѣрило гражданското отдѣление на Върховний Кассационенъ съдъ, а само слѣдующий принципъ: *„могатъ ли прокуроритѣ да взематъ ролята на повѣренници на граждански истци и да завеждатъ искове предъ съдилищата или не,*“ който е останалъ непожтнатъ отъ Върховний Кассационенъ съдъ, при всичко, че издаденото определение отъ 12 мартъ настоящата година по тоя поводъ, се е коснало до въпроси никакъ не възбуждани, и по право неоспорвани отъ никого. При всичко, че при внасянието на горѣказанный принципаленъ въпросъ отъ Министерството е станало канцелярско ощущение на формата, но пакъ той не изгубилъ никакъ отъ важността си, за което на основание чл. 55 отъ закона за съдоустройството, моля съдътъ да се произнесе въ непродължително врѣме върху него, толкозъ повече, че тоя въпросъ е подигнатъ възъ основание на едно определение на Върховний Кассационенъ съдъ, издадено на 27 февруарий м. г. по прошеніето на Шумненца Г. Ранчовъ. За резултата моля да увѣдомите своевременно».

Върховний Кассационенъ съдъ, общо събрание, въ засѣданието си отъ 7 юний 1886 год. слѣдъ като изслуша заключението на прокурора, намѣри за необходимо за по-ясно и всестранно разрѣшеніе въпроса да се разрѣши той въ слѣдующата форма: *могатъ ли споредъ съществуващитѣ въ Княжеството закони, лица отъ прокурорскій надзоръ, въ качеството си на публични обвинители, да оставятъ безъ движение жалба на едно частно лице, което е претърпѣло вредъ и загуби отъ едно престѣпно дѣяние*. За разрѣшеніе на този въпросъ Върховний Кассационенъ съдъ взе въ съображение: 1) Естествено е, че въпроса тѣй поставенъ: могатъ ли лицата отъ прокур. надзоръ да играятъ роля, или по-правилно, да бѣждатъ повѣренници на лицата, които се явяватъ по гражданскитѣ дѣла, като истци — неможе нито да се предлага нито да се разрѣшава, защото такъвъ единъ въпросъ като се разрѣшава отъ буквалний списъкъ на съществуващитѣ закони (98 ст. Вр. Сжд. Правила; 13—18 чл. гражд. сждопр. за мировитѣ сждии и чл. 55 отъ съдоустройството), не възбужда никакво съмнѣние; но въпроса не е такъвъ: дадната преписка възбужда съ-

всемъ другъ въпросъ, а именно: като каква роль могатъ да играятъ прокуроритѣ спрямо лицата, които сж претърпѣли вредъ и загуби, причинени съ какво-годѣ *престѣпно дѣяние*, а такива лица се наричатъ въ едно углавно дѣло «потърпѣвши отъ престѣпленіето лица» или «граждански истци» 2) Потърпѣвшето отъ престѣпленіето лице безспорно има право да възбужда углавно преслѣдване за всѣкое едно престѣпление, отъ което той претърпѣлъ вредъ и загуби (553 ст. п. 1 и 557 ст. Вр. Сжд. Правила), а отъ друга страна да иска, независимо отъ *углавния искъ* отъ наказанието и *възнаграждение за вредъ и загуби*; 3) Лицата отъ прокурор. надзоръ, възъ основание на 1 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила, длѣжни сж на всѣка една жалба, въ която се посочва на какво-годѣ *престѣпно дѣяние*, да *и даватъ движение*, сирѣчь, да възбуждатъ углавно преслѣдване и да подържатъ обвинението, а подобни дѣйствия, естествено даватъ съдѣйствие на пострадалиятъ отъ престѣпленіето лице, да се удовлетвори независимо отъ наказанието и тѣхнитѣ *граждански искове*; 4) Законодателя е намѣрилъ за необходимо да учреди прокурорскій надзоръ, като му е възложилъ опазване на *публичнитѣ интереси*, които се нарушаватъ съ *извършване на престѣпни дѣяния*, и въ този смисълъ тѣ се явяватъ, като *публични обвинители*, като повѣренници, които пазятъ не *отдѣлни частни интереси*, а *публични интереси* и въ този именно смисълъ тѣ се наричатъ споредъ Французкото законодателство „*avocats généraux*“ 5) По въпроса, да ли лицата отъ прокурор. надзоръ сж задължени да възбуждатъ углавно преслѣдване, *въ силата на самия законъ*, (*Légalité principle*), или това възбужденіе зависи отъ тѣхно *усмотрение* (*Opportunitäts principle*), ако и да се е извършило извѣстно престѣпление — въ настояще врѣме почти въ всичкитѣ законодателства се прие онова начало, споредъ което прокуроритѣ, *въ силата на самия законъ*, сж задължени да възбуждатъ углавно преслѣдване, щомъ се е извършило какво-годѣ престѣпно дѣяние, — тѣ слѣдователно немогатъ по никакви съображения — били тѣ фактически, били тѣ законни — да не възбуждатъ углавно преслѣдване, щомъ съгледатъ, че въ подвѣдомствения тѣмъ окръгъ се е извършило извѣстно престѣпление, съ исклучение обаче посочено въ самия законъ (533 ст. Вр. Сжд. Правила) — 2, 297 п. 4, 301, 303, 309, 311, 312, 314 ст. отъ Русскія «уставъ углавнаго судопроизводства» 1, 6, 22, 70 чл. Френскія „Code d'Instruction Crim“ 152 чл. отъ общ. гражд. углав. сждопр. отъ 1877 год. — Това начало е прието напълно и отъ нашето дѣйствующе углавно съдопроизводство, съ други думи, лицата отъ прокурорскія надзоръ сж задължени по всѣко едно съгледано отъ тѣхъ *общо* престѣпление, подсѣдно на общитѣ сжд. мѣста да възбуждатъ углавно преслѣдване — било то по *непосредствено* усмотрение, било то по съобщение на полицията или други правителствени учреждения, било то най-насетнѣ по жалбата на *потърпѣвшето* лице (1, 11, 19 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила); по дѣйствуващото въ България законодателство е отишло и по-надалечъ: то е предоставило право на частнитѣ лица да се обръщатъ къмъ прокуроритѣ и въ такива случаи, когато тѣзи частни лица претърпѣватъ вредъ и загуби причинени чрезъ извършване на престѣпни дѣяния

отъ длъжностнитѣ лица, съ други думи, закона е далъ бесспорно право на прокуроритѣ да взематъ участие и въ возбужданieto на углавно преслѣдваніе срѣщу длъжностнитѣ лица (8 чл. отъ допълненіето къмъ Вр. Сжд. Правила и 2 заблѣжка къмъ 8 чл.).

Водимъ отъ всичко горѣизложено, Върховний Кассационенъ сждъ *опредѣлява*: прокуроритѣ, по силата на правата си — да възбуждатъ углавно преслѣдваніе и да се явяватъ като *публични* обвинители въ силата на закона и въ качеството си на представители на публичний интересъ въ углавнитѣ процеси — длъжни сж съ силата на самия законъ да даватъ далийшии ходъ и движение на всѣка една жалба, подадена отъ частно лице, което е *претърпѣло вредъ и загуби* отъ каквото и да е публично престѣпно дѣяніе, подсждно на общитѣ сждебни мѣста.

София, 13 февруарий 1887 год.

Управляющий Министерството на Правосъдието и
Министръ на Народното Просвѣщение:

Т. Иванчовъ.

Началникъ на отдѣлѣніето П. Пешевъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1477.

До Гг. прокуроритѣ при окржжнитѣ и апелативнитѣ сждилища и за свѣдѣніе до Гг. председателитѣ на сждилищата и прокурора при Върховния Кассационенъ Сждъ.

Параграфъ II отъ окржжното № 6545 отъ 22 декемврий 1886 г. задължава Г. г. прокуроритѣ при окржжнитѣ и апелативнитѣ сждилища да държатъ особенъ списъкъ на присждитѣ, подлѣжащи на изпълнение, като при това стѣблѣзватъ различнитѣ моменти по изпълнението. За по-практичното изпълнение предписанието на споменжтия параграфъ, ввѣренното ми Министерство е приготвило тукъ приложения формуляръ на книга, която Г. г. прокуроритѣ трѣбва да държатъ по изпълнението на присждитѣ. Въ тоя формуляръ подробно е разяснено въ коя графа какво трѣбва да се блѣжи. Освѣнъ това, съгласно графа 5, 6, 7, 10 и 11, отъ тая книга, трѣбва да се държи слѣдующия редъ по изпълнението на присждитѣ: 1) слѣдъ като се получи въ паркета на прокурорския надзоръ отъ надлѣжното сждебно мѣсто или лице подлежащата на изпълнение присжда и се заведе въ нарочно установената книга, тя трѣбва да се испрати непосредствено на надлѣжния околийски началникъ, а въ градоветѣ, гдѣто има градоначалници — до надлѣжния градоначалникъ, съ предложение да се изпълни безъ забава присждата, като препрати осждения въ надлѣжната тъмница и да увѣдоми паркета за деньтъ, въ който е начената присждата да се изпълнява (§ § III и IV отъ окржжното № 6545 отъ 1886 год.); 2) щомъ се получи това увѣдомление, прокуроритѣ трѣбва незабавно да съобщава формално на сждебното мѣсто или лице, което е било препратило въ паркета присждата за изпълнение (§ V отъ същото окржжно); 3) слѣдъ като претърпи наказанието осжданото лице, градоначалникътъ, околийскитѣ началници и

смотрителитѣ на тъмницитѣ сж длъжни да съобщаватъ на прокуроритѣ за деньтъ, въ който осжданото лице, по истечение срока на наложеното му наказание, е било освобождено; 4) щомъ се получи това свѣдѣніе, относително освобождаванieto на претърпевшето наложеното му наказание лице, прокуроритѣ трѣбва да съобщатъ формално на надлѣжното сждебно мѣсто или лице, че присждата е вече приведена въ изпълнение, касателно до главната частъ (§ V отъ окржжното), и 5) въ случай, че лицето, върху което трѣбва да се приведе въ изпълнение присждата, се намира арестовано въ нѣкоя тъмница, на предварително запиране или по други нѣкои причини, то получената въ паркета за такива лица присжда за привеждане въ изпълнение трѣбва да се испраща направо на тъмничния смотрителъ, съ предложение да я приведе въ изпълнение, да увѣдоми прокуроритѣ за деньтъ, въ който е наченалъ привежданieto въ изпълнение на присждата и да съобщатъ въ кой именно день, слѣдъ свършване на срокътъ, е освобождено осжданото лице.

Въ допълнение на окржжното № 6545 отъ 2 септемврий 1886 г., като съобщавамъ горѣизложеното на Г. г. прокуроритѣ при окржжнитѣ и апелативни сждилища, предлагамъ имъ напълно да се съобразяватъ както съ предписанията на споменжтото окржжно, така съ настоящето по привежданieto въ изпълнение на влѣзлитѣ въ законна сила присжди.

При това съобщавамъ имъ, че съгласно приложения формуляръ ввѣренното ми Министерство е поръчало въ Държавната Печатница за отпечатване на нужното число книги, по привежданieto въ изпълнение на присждитѣ, и че Г. г. прокуроритѣ могатъ да си доставятъ подобни книги съ исканіе направо отъ Държавната Печатница.

София, 27 февруарий 1887 год.

Управляющий Министерството, Министръ на Народното Просвѣщение,

Т. Иванчовъ.

Началникъ на отдѣлѣніето, П. Пешевъ.

Отъ Военното Министерство

ЦИРКУЛЯРНО

№ 29.

Тѣй като комиссията по привежданieto въ извѣстность смѣткитѣ и имуществото на бившия 2 пѣши Струмски полкъ вече прекрати своитѣ занятия, и всикитѣ дѣла е предала въ Военното Министерство, то за напредъ всички части и управления, които още иматъ или ще иматъ за напредъ нѣкоя прѣписка, да се отнасятъ направо до Военното Министерство, отдѣление счетно.

София, 5 мартъ 1887 год.

Другаръ на Министра отъ генералния Щабъ,
капитанъ Паприковъ.

Началникъ на отдѣлѣніето, капитанъ Петковъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6504.

Жителя отъ с. Голѣмо-Ялари, Търновско окръжие, е изгубилъ една реквизиционна расписка подъ No. 177, отъ 29 септемврий 1885 год. на сума 120 лева и вмѣсто нея Търновската окр. постоянна коммисия му е издала дубликатъ расписка подъ същия номеръ, дата и сума.

Затова изгубената у когото и да се намѣри ще се счита като унищожена.

Главенъ секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6516.

Кмета на с. Бистрица, Софийска околия, е скъсалъ, безъ да ще, една реквизиционна квитанция подъ No. 53, срещу даденото отъ него 623 оки жито, и вмѣсто нея Софийската окр. постоянна коммисия му е издала дубликатъ квитанция подъ същия номеръ, дата и сума.

Главенъ секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6517.

Бургаската окр. постоянна коммисия е издала дубликати (подъ същитѣ номера и дата) расписки вмѣсто изгубенитѣ, на слѣдующитѣ двѣ лица:

На Г. Грозевъ отъ г. Карнобатъ (No. 797 отъ 29 декемврий 1885 год. за 253 гроша златни) и на кмета на с. Подвисъ (No. 796 отъ 29 декемврий 1885 год. за 351½ оки брашно оцѣнено по 30 пари златни оката).

Изгубенитѣ расписки, у когото и да се намѣрятъ, ще се смѣтатъ като унищожени.

Главенъ Секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6518.

Кмета на с. Фида-Бей, Търновско окръжие, е изгубилъ двѣ расписки подъ No. No. 51 и 84 срещу взетитѣ отъ него по реквизиционенъ начинъ разни погрѣби за войската, и вмѣсто тѣхъ Търновската окр. постоянна коммисия му е издала дубликатъ расписки подъ същитѣ номера, дата и сума.

Затова изгубенитѣ у когото и да се намѣрятъ ще се смѣтатъ като унищожени.

Главенъ секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6650.

Софийската окр. постоянна коммисия е издала дубликати (подъ същитѣ номера и дата) реквизиционни расписки вмѣсто изгубенитѣ на долѣпоменатитѣ двѣ лица:

На кмета, на с. Церецелъ, Искрецка околия, (No. 7 на сума 127 лева) и на Богданъ Игнатовъ отъ същото село (No. 742 на сума 72 лева).

Затова изгубенитѣ, у когото и да се намѣрятъ, ще се считатъ за недѣйствителни.

София, 16 мартъ 1887 год.

Главенъ Секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6651.

Ловчанската окр. постоянна коммисия е издала дубликати (подъ същитѣ номера и дата) реквизиционни расписки вмѣсто изгубенитѣ на слѣдующитѣ двѣ лица:

На Христа Ивановъ отъ с. Микре, Ловчанска околия (No. 129 за 10 калпаки на стойностъ 25 лева) и на кметскій намѣстникъ на с. Асѣнъ, Тетевенска околия (No. 600 за 1018 оки жито и 392 оки ичимъ на стойностъ 165 л. 62 ст.)

Изгубенитѣ расписки, у когото и да се намѣрятъ, ще се считатъ като унищожени.

София, 16 мартъ 1887 год.

Главенъ секретаръ, Хр. Бѣлчовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6652.

Бургаската окр. постоянна коммисия е издала дубликати (подъ същитѣ номера и дата) расписки вмѣсто изгубенитѣ на слѣдующитѣ лица:

На кмета на с. Сатъ-Кая, Айтоска околия (No. 245 и 200 отъ 17 и 16 Септемврий 1885 г., първата за 6 овнети и една овца, а втората за 15 кола дърва не оцѣнени), на кмета на с. Сападжа, Айтоска околия, (No. 661 отъ 4 ноемврий 1885 г. за 20 кола дърва не оцѣнени), на Турскій и Българскій кметове на с. Сунгур-лари, Карнабатска околия, (No. 254 отъ 22 септемврий 1885 год. за 24 кола дърва и 80 оки бобъ, оцѣнени дървата по 12 гроша зл. едната кола, а боба по 87½ стотинки), на Грозевъ, жителъ отъ г. Карнобатъ (No. 555 и 881 отъ ноемврий 1885 г. и 8 февруарий 1886 г. първата за 125 драма канлъ, едно вѣже, и двѣ теѣта секизлици, не оцѣнени, а втората за 10½ оки ракия, 10 оки вино и една ока оцетъ, оцѣнени за 51 гр. 87½ ст.), на Паскалъ Богдановъ отъ г. Карнобатъ (No. 912 отъ 26 априлий 1886 год. за 26 дървета по 6 метра дълги и $\frac{10}{100}$ широки, оцѣнени по 13½ гроша златни всѣко едно), на Бою Боевъ отъ г. Карнобатъ (No. 904 отъ 31 мартъ 1886 г. за двѣ кола сѣно, оцѣнено за 180 гроша златни), на кмета на с. Климанъ, Карнобатска околия, (No. 339 отъ 28 септемврий 1885 г. за 15 кила ячимъ, оцѣненъ по 18 гроша златни килото) и на кмета на с. Рупча, Карнобатска околия, (No. 345 отъ 29 декемврий 1885 год. за 495 оки бобъ оцѣненъ по 87½ ст. златни оката).

Изгубенитѣ расписки, у когото и да се намѣрятъ, ще се считатъ като уничтожени.

София, 16 мартъ 1887 год.

Главенъ секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 7 мартъ 1887 год.

А К Т И ВЪ :		
Капиталъ внесенъ	2,873,559	98
Наличностъ въ касата	2,185,368	98
Скотирани полици и записи	2,922,964	27
Заеми срещу залогъ	104,260	81
Заеми срещу ипотека	1,389,320	—
Заеми за земеделъчески каси	2,558,237	60
Заеми за окръжия и общини	1,035,351	73
Текущи сѣтки лихвенни	888,417	45
Текущи сѣтки безлихвенни банката и клоноветѣ	108,468	09
Текущи сѣтки безлихвенни частни лица и учреж.	—	—
Специални текущи сѣтки	870,510	74
Депозити	1,612,676	67
Преводи и акредитиви	—	—
Движими и недвижими имоти	32,254	—
Общи разпоски	32,584	02
Разни	49,767	44
Всичко	16,663,941	78
П А С С И ВЪ :		
Капиталъ основенъ	10,000,000	—
Капиталъ запасенъ	274,370	—
Банкноти въ обращение	50,670	—
Чужди полици за нѣкасо	251,017	28
Текущи сѣтки лихвенни	—	—
Текущи сѣтки безлихвенни банката и клоноветѣ	—	—
Текущи сѣтки безлихвенни частни лица и учреж.	1,330,779	14
Влогове лихвенни срочни	1,702,995	68
Влогове лихвенни безсрочни	547,325	33
Преводи и акредитиви	598,403	38
Депозити	1,612,676	67
Лихви и комисиони	262,83	10
Печалби и загуби	—	—
Разни	32,836	20
Всичко	16,663,941	78

Отъ Държавната Печатница

сж. предадени въ Софийската пощенска станция слѣдующитѣ пакети:

Дата	А Д Р Е С СЪ на учрежденията	Колко пакети	№ на пакети
13/III	Харманлийско окол. управление	1	541
"	Хасковско град. общ. управление	1	542
"	Ново-Загорско окол. управление	1	543
"	Габровска държ. реал. гимназия	1	544
"	Орѣшенско общ. управ. (Луков. околия)	1	545
"	Т.-Пазарджикский окр. сждъ	1	546
"	Свищовско търговско училище	1	547
"	Луковитский мир. сждъ	1	548

Отъ Дирекция на Обществениитѣ Сгради.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1135

Обявения търгъ на 13 того, обнародванъ въ Държавния Вѣстникъ подъ №. 23, за доставката на чер-

Държавна Печатница въ София.

тежни материали за Дирекцията на Обществениитѣ Сгради, не се состои, но неявяване на конкуренти по тази причина се обявява на ново за 30 този мѣсець.

София, 16 мартъ 1887 год.

Помощ. счетовод. П. П. Загорский.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

презъ мѣсець мартъ — pendant le moi mars 1887.

Наблюдения Observations	Часове (heures)	Д	И	И
		14	15	16
Атмосферно на- лягане редуци- рано на 0°C. — Baromètre réduit à 0°C.	7	710.0	709.8	712.4
	2	709.0	710.1	711.0
	9	709.7	711.7	710.1
	*)	709.6	710.5	711.2
Температура °C. — Tempé- rature °C.	7	3.4	4.0	1.1
	2	10.8	8.2	8.5
	9	4.7	3.1	4.6
	*)	6.3	5.1	4.7
Влажностъ въ проценти. — Humidité en %	7	83	93	82
	2	55	61	52
	9	90	82	68
	*)	76	79	67
Вѣтеръ. Посока и сила на километри въ часъ. — Vent. Di- rection et vitesse par l'heure en kilomètres.	7	NW 19.2	тихо (colme)	почти тихо presque calme
	2	NW 10.08	почти тихо presque calme	W 8.19
	9	тихо (calme)	NW 8.19	почти тихо presque calme
Общо състояние на вре- мето. — Situation générale du temps.	7	$\frac{1}{4}$ облачно $\frac{1}{4}$ couvert	облачно couvert	ясно serein
	2	почти облачно à peu près couvert	почти облачно à peu près couvert	$\frac{1}{4}$ облачно $\frac{1}{4}$ couvert
	9	дъждъ pluie	$\frac{1}{2}$ облачно $\frac{1}{2}$ couvert	ясно serein

*) средня — moyenne.

Забѣлѣжка (Remarque). На 14 и 15 мартъ вали дъждъ 12^{mm}, 15.

Наблюдатель: М. Бѣчеваровъ.

Учитель при Софийската классическа гимназия.

Сливенский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 105.

Сливенский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призовава Сакалжолу Молла Мехмедъ отъ Сливенъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ камарата на съдилището въ шесть-мѣсеченъ срокъ, считаемъ отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения върху му искъ отъ Георги Х. С. Чаракчиевъ отъ г. Сливенъ, за 1718½ гроша въ лира турска 104 гр. по записъ.

Въ случай че не се яви въ поменатий срокъ, ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

г. Сливенъ, 20 февруарий 1887 год.

Мировий съдия: К. Цаневъ.

Секретаръ: П. Брайновъ.

2—(582)—3

Бѣлоградчишкий мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на закона, днесъ на двадесетъ и второй януарий, хиляда осемстотинъ осемдесетъ и седма година, Бѣлоградчишкий мировий съдия, въ публичното си съдебно заседание, взе на разглеждане гражданското дѣло No. 43, по описа на това съдилище за 1887 г. завѣдено по искътъ на А. Ц. Поломский изъ г. Бѣлоградчикъ въ качество повѣренникъ, противъ Хамише Хамишова живуща въ гр. Кърчово (Турция), а бивша жителка на г. Бѣлоградчикъ за 25 наполеона златни по записъ, и слѣдъ като изслуша обстоятелствата на дѣлото, на основание ст. ст. 47, 49, 71, 100, 102, 103, 115 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство, измѣненіята на ст. ст. 120 отъ ист. производ. 971 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, ст. 83, 114, 115, п. 2, 117, 972 отъ ист. Временни Правила.

заочно опредѣли:

Признава иска между Никола Т. Цановъ чрезъ повѣренника му А. Ц. Поломский за основенъ и осжда отвѣтницата Хайше Хайшова живуща въ гр. Кърчово (Турция) да му заплати суммата 25 наполеона заедно съ 32 лева по водение на дѣлото разноски; както и всичкитѣ други разноски до окончателното исплащаніе безъ други лихви.

Рѣшението е неокончателно и е съ право на отзивъ предъ Бѣлоградчишкий мировий съдия въ срокъ на 40 дни отъ троекратното публикуване резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Разносикитѣ на публикацията се възлагатъ на истцата страна.

Първообразното подписахъ: и. д. Бѣлоградч. мировий съдия: С. Ценовъ.

Мировий съдия: В. Тивчевъ.

Секретаръ: Мироновъ.

2—(587)—3

Видинский съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 197.

До г-на Сюлейманъ Фейли Асановъ жителъ отъ гр. Видинъ по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание исполнительный листъ No. 162, издаденъ отъ Видин. градский мировий съдия въ полза на Асанъ Ибраимовъ ж. отъ гр. Видинъ срещу Васъ за 1000 лева и други разноски и съгласно ст. 114 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призовавамъ Ви да се явите въ повѣренната ми канцелария лично или чрезъ свой повѣренникъ въ 15 дневенъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и заплатите дългътъ си заедно съ разносикитѣ.

Въ противенъ случай съгласно ст. 430 отъ Времен. Съдебни Правила, 5 дни слѣдъ истичаніе на дадения Ви срокъ, съгласно ст. 433, ще пристѣпна къмъ опись и продажба на недвижимия Ви имотъ, а именно: на къщата Ви, находяща се въ гр. Видинъ ул. „Шипка“ до съѣди: Митръ Чюхаджията, Топалъ Сали, Аишъ Ага и пѣтъ, дадена истецу подъ залогъ чрезъ ипотеченъ актъ.

г. Видинъ, 18 февруарий 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: М. Попповъ.

2—(590)—3

Варненский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 145.

Съдебения приставъ при Варненский окръженъ съдъ, на I Варненский градский участъкъ, има честь да извѣсти интересующитѣ се, че на основание исполнительный листъ No. 538, издаденъ отъ Варнен. окр. съдъ на 21 януарий 1887 год. въ полза на С. Барнатовъ противъ Домни Паласкова за 12,000, зл. лева ще продава съ наддавание слѣдъ 31 день отъ трикратната публикация въ канцеларията си съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врем. Съд. Правила слѣдующето имущество, принадлежаще на отвѣтницата: една къща, въ г. Варна, I уч. No. 513, триетажна, постройка керпичена, покрита съ дъски, въ долний етажъ има половина катой, двѣ стаи и единъ салонъ, второй етажъ има единъ салонъ, три стаи и една малка омивалница и въ горния етажъ единъ салонъ и три стаи, всичкитѣ стаи и салонитѣ сж покрити съ дъски; въ двора има една готварница, надъ нея има едно балконче, двора има около 20 □ метра, между съѣди: Чомлекчиоглу, Х. Каиди Замжиоглу и отъ двѣтѣ страни пѣтъ.

Продавътъ ще почне отъ 2000 лева златни.

Горнето имущество не е заложено никому.

Желающитѣ да купятъ тия имущества, могатъ да се явятъ на справка въ канцеларията ми всѣкий день, исключая неприсѣтственнитѣ дни.

г. Варна, 24 февруарий 1887 год.

Съдебенъ приставъ: К. Ранковъ.

2—(591)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 143.

Съдебния приставъ при Варненский окр. съдъ, на I Варненский градски участъкъ, има честь да извѣсти интересующитъ се, че на основание исполнительный листъ № 539, издаденъ отъ Варненский окр. съдъ на 21 януарий 1887 год. въ полза на Н. Чачалияно пуло противъ Христули Ризопуло за 448 лари тур. ще продава съ наддавание слѣдъ 31 день отъ трикратната публикация въ канцеларията си съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врем. Съдеб. Правила, слѣдующитъ имущества, принадлежащи на отвѣтника: 1) $\frac{1}{4}$ часть отъ единъ ханъ, въ г. Варна, I уч. № 2, едноетаженъ, има 40 стан на кръгъ, постройка керпичена, предъ лицето на хана има 2 кафенета, отзадната страна 4 камъчени магазинъ (кевгиръ), обрнати съ лицето си къмъ двора. Хана има дворъ около 2 дюлюма, между съседитъ: Янаки и Левтеровитъ дюгени, тюлюбето и Абаджийски дюгени. Продавътъ на тая часть ще почне отъ 100 лири турски, и 2) $\frac{1}{2}$ часть отъ една магазинъ, въ г. Варна, I уч. № 139, едноетажна, цѣлата магазинъ обема пространство около 120 кв. метра. Постройката ѝ е отпредната страна дъсчена, отзадната камъчена, между съседитъ: магазинъ на Алековитъ и Михаловитъ жени, Арса и отъ двѣтъ страни пѣть.

Продавътъ на тая часть ще почне отъ 100 л. тур. Горнитъ имущества не сѣ заложени никому.

Желающитъ да купятъ тия имущества, могатъ да се явятъ на справка въ канцеларията ми всѣкий день, исключая неприсѣтственнитъ дни.

г. Варна, 24 февруарий 1887 год.

Съдебенъ приставъ: К. Ранковъ.

2—(592)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 95.

На основание исполнит. листове подъ No. No. 153 и 163, издадени отъ Руссенский окол. мир. сѣдия, въ полза на Пекновъ и Павлевъ и С-ие срещу Добри Друмевъ, за 7459 $\frac{1}{2}$ гроша и други разноски по исполнението и съгласно ст. ст. 454, 461 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знае-ние, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоя-щегоо въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продѣлжи 31 день публичната продажъ върху една къща отъ една стая, готварница и дюкенъ, съ дворъ единъ дюлюмъ и едно лозе 700 квадратни метра, находящи се въ селото „Просена“ Русс. околия и принадлежащи на отвѣтника Добри Друмевъ отъ сѣщото село.

Наддаванието на продаваемитъ имущества ще се почне отъ оцѣнка: къщата 1000 лева, а лозето 80 лева.

Всичкитъ формалности относящи се до продаваемитъ имущества, сѣ достъпни за г.г. купувачитъ за разгледвание ежедневно исключая праздницитъ въ канцеларията ми, гдѣто ще се произведе и продажъта.

г. Руссе, 23 февруарий 1887 г.

Съдебенъ приставъ: Н. Василиевъ.

2—(600)—3

Търновский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 310.

Подписанный, Георги Хр. Корфоновъ, съдеб. приставъ при Търновский окр. съдъ, на основание исполнительный листове подъ No. No. 168 и 169, издадени отъ Търновский град. мировий сѣдия на 9 февруарий 1883 год. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Времен. Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното публикувание настоящегоо въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ въ канцеларията ми при Търновский окр. съдъ недвижимитъ имущества на Ахмедъ Ефенди Хавузъ Есадовъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Есеиди Махмудъ Шекиръ отъ сѣщия градъ, а именно: 1) единъ островъ (ада) въ землището на с. Долни-Турчета до воденицата на Мехмедъ Хавузъ Ахмедовъ, отъ която ада се продава само половината т. е. долната часть къмъ течението. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2000 гроша нагоръ; 2) една поляна която служи за пазбище на небедчиитъ на воденицата Мехмедъ Хавузъ Ахмедовъ, състояща отъ 15 дюлюма находяща се въ землището на сѣщото село съ предѣли: водата воденична, рѣката Росица и мѣра, отъ която поляна се продава тоже половината долна часть по течението на р. Росица. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 600 гроша нагоръ.

Горѣпоменатитъ недвижимы имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Мехмедъ Хавузъ Ахмедовъ отъ гр. Търново, пълномощникъ на Х. Мехмедъ Ефенди Хормидовъ, състоящъ отъ около 5000 гроша и разлоскитъ по исполнението.

Желающитъ да купятъ тѣзи имущества могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцеларията ми съ исключение на неприсѣтственнитъ дни.

г. Търново, 25 февруарий 1887 год.

2—(607)—3 Съдебенъ приставъ: Корфоновъ.

Орханыйский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 356.

Орханыйский мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитъ Съдебни Правила, призовава Керимъ Мехмедовъ бивший житель, на с. Уруцитъ (Гурково) Орханыйска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на Орханыйското мирово сѣдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ шесть мѣсеченъ срокъ, отъ послѣдното трикратно публикувание настоящегоо въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срещу него отъ Иванъ Гетовъ житель отъ с. Новочане, Орханыйска околия, искъ за 1350 гроша по записъ.

Въ противенъ случай мировий сѣдия, ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

г. Орханье, 26 февруарий 1887 г.

Мировий сѣдия: Ст. Карадимчовъ.

Секретаръ: П. К. Чолаковъ.

2—(617)—3

Златишкий мировий сѣдѣя.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 478.

Въ името на закона, на 4 декемврий 1886 година, Златишкий мировий сѣдѣя разгледа и изслуша гражданското дѣло No. 1187 отъ 1886 г., по иска на А. Д. Казаковъ отъ г. Пирдопъ, повѣренникъ Х. Витанъ Х. Стойковъ отъ сѣщия градъ, срещу Х. Цанко Х. Джуровъ отъ Пирдопъ, по настоящемъ живущъ въ Кн жеството съ неизвѣстно мѣстожителство, за 295 гроша по записъ.

При разглежданieto на дѣлото яви се само истцовия повѣренникъ А. Д. Казаковъ, а отвѣтника отсъствува, безъ да представи нѣкои причини за неявяването си.

Слѣдъ обясненията на първий, който доказа искътъ си съ записъ, мировий сѣдѣя на това основание и съгласно ст. ст. 48, 71, 103, 115 и 116 отъ Гражд. мирово сѣдопроизводство,

рѣши заочно:

Осжда Х. Цанко Х. Джуровъ отъ г. Пирдопъ, да брой 295 гроша на А. Д. Казаковъ отъ сѣщия градъ, повѣренникъ на Х. Витанъ Х. Стойковъ тоже отъ Пирдопъ, законната имъ лихва по 12% годишно отъ 26 августъ 1886 год. до денътъ на исплащанieto имъ, 8 лева сѣдебни и по водение на дѣлото разноски, както и всичкитѣ разноски, които ще послѣдватъ до исплащанieto на дълга си за призовка въ „Дър. Вѣстникъ“ и други подобни.

Настоящото рѣшение е окончателно и заочно и подлежи на обжалване предъ Софийскій окр. сѣдъ по касационенъ редъ, въ мѣсеченъ срокъ отъ днесъ за истца, а отвѣтника може да подаде отзивна жалба за Златишкий мир. сѣдѣя, или касационна за Софийскій окр. сѣдъ въ срокъ на единъ мѣсецъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдѣя: Г. Аджаровъ.

2—(612)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 39.

Въ името на закона, на 28 януарий 1886 г., Златишкий мировий сѣдѣя разгледа и изслуша гражданското дѣло No. 898 отъ 1886 год., по иска на Мица Михайлова отъ г. Етрополе, срещу Петко Васильовъ (Етрополецъ), живущъ въ г. Тулча (Ромѣния), за 845 гроша по записъ и лхвата имъ за 12 години и 2 мѣсеца — 1542 гроша и 5 пари.

При разглежданieto на дѣлото, яви се ищцата, чрезъ повѣренника си Данча В. Пишмановъ отъ г. Етрополе, а отвѣтника отсъствува, безъ да представи нѣкои причини за неявяването си.

Слѣдъ обясненията на първата, която доказа искътъ си съ записъ, мировий сѣдѣя на това основание и съгласно ст. ст. 48, 71, 103, 115 и 116 отъ Гражд. мирово сѣдопроизводство,

рѣши заочно:

Осжда Петко Васильовъ отъ г. Етрополе, по настоящемъ въ г. Тулча (Ромѣния), да брой 845 гроша по

записъ на Мица Михайлова отъ г. Етрополе, въ лицето на повѣренника ѝ Д. В. Пишмановъ, законната имъ лихва по 12% годишно отъ 3 юльи 1886 г. до денътъ на исплащанieto, както и 12 лева разноски и всичкитѣ разноски, които послѣдватъ по обнародването на призовката и рѣшенieto.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно и подлежи на обжалване предъ Софийскій окр. сѣдъ по апелативенъ редъ въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ днесъ за ищца, а отвѣтника може да подаде отзивна жалба на Златишкий мир. сѣдѣя, или апелативна на Софийскій окр. сѣдъ, въ срокъ на двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдѣя: Г. Аджаровъ.

2—(613)—3

Ст.-Загорскій сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 636.

Подписаний, К. Чакмаковъ, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорскій окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание изсылнит. листъ подъ № 1382, издаденъ отъ Ст.-Загорскій мировий сѣдѣя на 12 януарий 1886 год., въ полза на Мехмедъ Ефенди Чорекъ, жит. отъ г. Ст.-Загора, срещу Седатъ Ибрямовъ отъ сѣщия градъ, по настоящемъ живущъ задъ граница, за искъ отъ 3006 гроша златни, заедно съ законната имъ лихва отъ 1-й септемврий 1885 г. до исплащанieto имъ и 180 гроша златни адвокатско възнаграждение и разноскитѣ по изпълнението и съгласно ст. ст. 451, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на горѣказанный длъжникъ Седатъ Ибрямовъ, находящи се въ с. с. Джамбазкото и Скендерийското землище, и то $\frac{1}{3}$ часть отъ слѣдующитѣ имущества, а именно:

Въ землището на с. Скендерлай:

1) нива отъ 110 увр. въ мѣстността називаема на „Юрта“, съ страни: Еминъ паша, Зийнепъ и гада, оцѣнена за 660 лева;

2) нива отъ 22 увр. въ мѣстността „при Бостанъ тарла“, съ страни: рѣка, Дойчу Колевъ, Колю Вълчевъ, и Теню Стойковъ, оцѣнена за 110 лева;

3) ливада отъ 6 увр. въ мѣстността „Чаиритѣ“, съ страни: Бончу Тевелъ, байръ, пѣтъ и Тодоръ Куртевъ, оцѣнена за 36 лева;

Въ землището на с. Джамбазито:

4) нива отъ 50 увр. въ мѣстността „Малъ-тарласъ“, съ страни: Зейнепъ, Ганю Миховъ и Али Ибрямовъ, оцѣнена за 250 лева;

5) нива отъ 12 увр. въ мѣстността „Ескиликъ“, съ страни: Гену Ганчевъ: Хаджиолу и Тончу Ганчевъ, оцѣнена за 48 лева;

6) нива отъ 7 уврата „при Джамбаский пѣтъ“, съ страни: Стефанъ Йовчевъ, пѣтъ и Богданъ Петковъ, оцѣнена за 28 лева, и

7) ливада отъ 6 уврата въ мѣстността „Чапиритѣ“, съ страни: Тоню Ганчевъ, Тоню Стояновъ и Ахмедъ Стемогъ, оцѣнена за 30 лева.

Тѣзи имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение иска на горѣказанныя Мехмедъ Чорековъ. Наддаването ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки, предвидени въ настоящето обявление.

Желающитѣ г. г. да взематъ участие въ настоящата продажба, сѣ свободни да присѣтствуватъ въ канцеларията ми, въ г. Ст.-Загора, всѣкий присѣтственъ день часа отъ 9—12 сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣждатъ достѣпни книгата по горната продажба.

г. Ст.-Загора, 24 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: К. Чакмаковъ.

2—(625)—3

Т.-Пазарджишки сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 149.

За Мехмедъ Ефенди Х. Ибишовъ отъ г. Самоковъ, по настоящемъ живущъ въ г. Джумая, въ Турция.

На основание изпълнителния листъ на Софийския окр. сѣдъ подъ № 3384 и съгласно ст. ст. 115 п. 2, 118, 430 и 433 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, съ настоящето си Ви призовавамъ, да се явите въ канцеларията ми въ г. Ихтиманъ, слѣдъ трикратното публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 31 день, за да заплатите дългътъ си на Иванка Стоилова отъ г. Самоковъ, състоящъ отъ 15.000 гроша отъ левъ 5 гр. и сѣдебнитѣ разноски по дѣлото 85 лева и 71 стот., също и разноските по изпълнението.

Ако въ опредѣления срокъ се не явите самъ или чрезъ повѣренникъ, да заплатите горнята сума, то ще пристѣпая къмъ описъ и продажбата на недвижимитѣ Ви имущества, състоящи отъ 17 уврата ниви въ петъ парчета и една ливада 5 уврата, находящи се въ землището на селата Калиларъ и Авли-кюй, Ихтиманска околия, които се намиратъ подъ запоръ.

г. Ихтиманъ, 2 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Ив. Докторовъ.

2—(647)—3

Кюстендилски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 188.

Подписанный, А. П. Илиевъ, пом. сѣд. приставъ при Кюстендилски окр. сѣдъ на Изворский участкъ, на основание изпълнителния листъ № 4336 отъ 19 ноемврий 1886 год., издаденъ отъ Изворский мировий сѣдия и на основание ст. ст. 452, 455 и 456 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ чрезъ настоящето, че слѣдъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Цвѣтко Михайловъ отъ с. Божица (Изворска околия), по искътъ на Анакия Николовъ отъ сѣщото село, състоящъ отъ 1805 гроша, а именно:

1) нива въ чертата на село Божица въ мѣстността „Лалица“ около 2 $\frac{1}{2}$ уврата, между съсѣди: Дойчинъ Павловъ, Станко Христоу и попъ Кръстови ниви, оцѣнена за 250 гроша;

2) ливада въ с. Божица отъ 3 увр., между съсѣди: Ангелко Маринковъ, попъ Кръсто и ниви на притежателя, оцѣнена за 650 гроша;

3) ливада съ кория въ сѣщото село отъ 3 $\frac{1}{2}$ увр., въ мѣстността „Бабинъ-долъ“, между съсѣди: Гъндина ливада, селска мера и нива на притежателя, оцѣнена за 650 гроша, и

4) ливада въ селото въ мѣстността „ограня“ около 1 $\frac{1}{2}$ увр., смеждена съ рѣка, селско службище и мера, оцѣнена за 250 гроша.

Продажбата на горѣозначенитѣ имоти ще почне отъ първоначалната имъ оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ тия имоти, могатъ да дохождатъ въ канцеларията ми всѣкий присѣтственъ день, въ това расстояние, отъ 8—12 часа предъ пладнѣ, и отъ 1—5 часа подиръ пладнѣ.

с. Изворъ, 3 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: А. П. Илиевъ.

2—(650)—3

Тетевенский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 234.

Тетевенский мировий сѣдия съгласно ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Мохарамъ и Алипъ Арибови, бивши жители отъ с. Хубавене, а сега живущи азъ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ това сѣдилище, лично или чрезъ законни повѣренници, най късно слѣдъ шесть мѣсеца отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на заявения противъ тѣхъ искъ отъ Лалю Вельовъ, отъ с. Карамъ, за крепостенъ актъ.

Въ случай, че не се явятъ, мировий сѣдия ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: С. Хрусановъ.

2—(627)—3

Кюстендилски сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 228.

До господина Бекиръ Ефенди Сердаровъ, ж. Дубнишкий сега живущъ въ гр. Джумая (Турция).

На основание изпълнителния листъ издаденъ отъ Кюстендилски окр. сѣдъ на 29 ноемврий 1882 год. подъ №. 3086, приканватъ ви, г-не да се явите въ канцеларията ми, лично или чрезъ свой повѣренникъ до 10 дни отъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и предадете на Христо Бѣлобладовъ, отъ с. Бобошево, продаденитѣ отъ насъ 12 парчета ниви, една къща и три лозя намиращи се въ с. Слатино и Владнуево Дубнишка околия, или да му повърнете земенитѣ 3.500 гроша, а при това

да му заплатите 45 лева съдебни по водение на дѣлото разноски.

Въ противенъ случай, ако не предадете, или же не внесете паритѣ то съгласно ст. ст. 131 и 483 отъ Вр. Съдебни Правила, приканвате се да присъствувате при продаване имоти слѣдъ петъ дни отъ истичанието на горѣказания срокъ.

гр. Дубница, 26 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. М. Порожановъ.

2—(616)—3

Плѣвенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Л 269.

Подписаний, Атанасъ Кировъ, пом. сѣдеб. приставъ при Плѣвенский окр. сѣдъ на II участъкъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Плѣвенский окр. сѣдъ, на 5 януарий 1887 г. подъ No. 193, въ полза на Т. Дойчиновъ повѣренникъ на Иванчо Ташовъ и с-ие Манговъ, отъ г. Плѣвень, срещу Нако Ивановъ, отъ с. Петърница, за 363 рубли 164 лева 66 стотинки за разноски и за трима свидѣтели и осемъ исплатени призовки 47 лева и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 462, 463 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаеніе, че отъ послѣдното трикратно публикуване обявлението ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще продавамъ съ наддавание въ канцелярията си въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имущества, находящи се въ околността на село Петърница, принадлежащи на отвтѣтника Нако Ивановъ, за исплащение на казанния му дългъ, а именно:

1) една нива състояща отъ 6 дюлюма, находяща се въ околността на с. Петърница, мѣстността називаема „Сахланитѣ“, при сѣсѣди: Радю Стефановъ, Танасъ Велковъ, Гено Цвѣтковъ и Тодоръ Христовъ, първоначално оцѣнена за 20 рубли;

2) нива отъ 12 дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността називаема „Мариново поле“, при сѣсѣди: Вълко Димитровъ, Пенко Вълковъ, Бочо Стефановъ и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 25 рубли;

3) лозе отъ 3 дюлюма, находяще се въ околността на сѣщото село мѣстността називаема „Селскитѣ лозя“, при сѣсѣди: Христо Думузчиски, Дано Цоцовъ, Симеонъ Готовъ и пѣтъ, първоначално оцѣнено за 100 лева;

4) една къща, находяща се въ с. Петърница, състояща отъ единъ катъ съ двѣ отдѣления; и друга отдѣлно съ едно отдѣление, построени отъ камане и калъ и дървенъ материалъ, въ сѣщия дворъ два хамбара, построени съ дъски, камане и сурови тухли всичкитѣ покрити съ керемиди и дворъ около единъ дюлюмъ, при сѣсѣди: Петръ Хицовъ, оцѣнена за 300 лева;

5) нива отъ 9 дюлюма, находяща се въ околността на с. Мѣдюдени, мѣстността називаема „висока могила“, при сѣсѣди: бранище високата могила, Юсинчова нива и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 70 лева;

6) нива отъ 6 дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността „Чакървото бранище“, при сѣсѣди: Мино Донеъ, отъ двѣтъ страни бранище и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 40 лева;

7) нива отъ 3 дюлюма, въ сѣщата околностъ, мѣстността називаема „Понгола“, при сѣсѣди: Тодоръ Узунъ, Сюлеманчева нива, Пачо Савчовъ и Димитръ Петровъ, първоначално оцѣнена за 30 лева;

8) нива отъ 3½ дюлюма, въ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при сѣсѣди: отъ три страни бара и Тодоръ Узунъ, първоначално оцѣнена 35 лева;

9) нива отъ 7 дюлюма, въ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при сѣсѣди: Даскалъ Петръ, Дѣдо Радю, Коджа Мустафова нива и Марко Василевъ, първоначално оцѣнена за 50 лева;

10) нива отъ 12 дюлюма, въ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при сѣсѣди: Юмеръ беюклийский, Марко Василевъ и Ходжова нива, първоначално оцѣнена за 60 л.;

11) нива отъ 3½ дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността називаема „Срьдопъ соватъ“, първоначално оцѣнена за 35 лева;

12) нива отъ 3 дюлюма, въ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при сѣсѣди: Мино Хинчовъ, отъ Д. Дабникъ, Петръ Чаталбашовъ и Нано Хилчевъ, първоначално оцѣнена за 25 лева;

13) ливада отъ 6 дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността називаема „Езерото“, при сѣсѣди: Маринъ Петковъ, Иовчо Недювъ, Коно Ненковъ и Ибраимъ Голыка, първоначално оцѣнена за 100 лева, и

14) ливада подъ село Мѣдюдени около два дюлюма, при сѣсѣди: градинитѣ, Петръ Бойчевъ, селската мера и Иванъ Петърничинина, първоначално оцѣнена за 10 л.

Поменатитѣ имущества нито сѣ залагани нито продавани и наддаванието имъ ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки нагорѣ.

Желающитѣ Г.г. да купятъ тѣзи имущества, нека се явяватъ въ канцелярията ми въ градъ Плѣвень, всѣки присѣственъ день отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, да разглѣждатъ формалноститѣ по дѣлото и наддаватъ, гдѣто ще имъ бѣждѣтъ достѣпни книжата по продажбата.

г. Плѣвень, 23 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: А. Кировъ.

2—(618)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Л 271.

Подписаний, Атанасъ Кировъ, пом. сѣдеб. приставъ при Плѣвенский окр. сѣдъ на II участъкъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Плѣв. мировий сѣдия, на 26 ноември 1886 година подъ No. 1666, въ полза на Костовъ Стояновъ и с-ие, отъ г. Плѣвень, срещу Димитръ Илиевъ отъ с. Петърница, за стойностъ на десетъ кила мисир, едно кило жито съ законната лихва до исплащанието имъ, съ петъ лева разноски, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 462, 463 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаеніе, че отъ послѣдното трикратно публикуване обявлението ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще продавамъ съ наддавание въ канцелярията си въ градъ Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имущества, находящи се въ околността на с. Петърница, принадлежащи на отвтѣтника Димитръ Илиевъ, за исплащение на казанния му дългъ, а именно:

1) нива отъ 6 дюлюма, находяща се въ околността на с. Петърница, мѣстността називаема въ „Угаритѣ“, при съсъди: Цвѣтанъ Илиевъ, Гало Доновъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ, първоначално оцѣнена за 15 рубли;

2) нива отъ 6 дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността називаема „студений кладенецъ“, при съсъди: Ангелъ Поповъ, барата и Динко Тодоровъ, първоначално оцѣнена за 20 рубли;

3) нива около 12 дюлюма, съ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при съсъди: пѣтъ, Вълко Димитровъ, Дончо Готовъ и Мехо Ангеловъ, първоначално оцѣненъ за 28 рубли;

4) ливада около 15 дюлюма, въ околността на сѣщото село мѣстността називаема „Бонковъ връхъ“, при съсъди: Петръ Хицовъ, Гено Стефановъ, Димитръ Ватковъ и Юрданъ Цоцовъ, първоначално оцѣнена за 25 рубли, и

5) лозе около 4 дюлюма, въ сѣщата околностъ, въ мѣстността називаема „Селскитѣ лозя“, при съсъди: Цвѣтанъ Илиевъ, Вълко Димитровъ, Косто Тончовъ и Драганъ Вълчевъ, първоначално оцѣнена за 15 рубли.

Поменатитѣ имущества, нито сѣ залагани нито продавани и наддаването имъ ще почне отъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки нагорѣ

Желающитѣ Г.г. да купятъ тѣзи имущества, нека се явяватъ въ канцелярията ми въ градъ Плѣвенъ, всѣки присѣственъ день отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ за да разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото и наддаватъ гдѣто ще имъ бѣждатъ достъпни книжката по продажбата.

г. Плѣвенъ, 24 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. пристава: А. Кировъ.

2—(619)—3

Пловдивский град. мировий сѣдя.

ПРИЗОВКА

№ 1786.

На основание ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, долуподписаний призовава, Пехливаноглу Ахмедъ Ефенди, изъ г. Пловдивъ, въ настояще време съ неизвѣстно мѣстожителство, да се язи въ сѣдебната му камара въ гр. Пловдивъ, лично или чрезъ повѣренникъ, въ продължение на шесть мѣсеци отъ трикратното обнародване настоящата призовка, за да отговаря на иска заявенъ срещу него отъ Бехадинъ Х. Рашидовъ, изъ г. Пловдивъ, за 10 лири турски и 369 гроша текущи по тефтеръ.

Въ случай че се не яви въ горѣопредѣления срокъ, дѣлото ще се разгледа задочно, съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Град. мировий сѣдя: Айдемировъ.

2—(637)—3

Плѣвенский мировий сѣдя.

ПРИЗОВКА

№ 3166.

Плѣвенский мировий сѣдя, на основание ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призо-

вава бившитѣ жители на г. Плѣвенъ, Италиянски подданици Братия Реки, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ сѣдебната стая на Плѣвенското мирово сѣдилище лично или чрезъ свои закони повѣренници най късно до шесть мѣсеци отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ по заведенный срещу имъ искъ отъ Михайлъ Х. Константиновъ, изъ гр. Плѣвенъ, повѣренникъ на Исаакъ А. Хазапъ, комиссионеринъ въ г. Никополь, за 303 л. и 75 ст. златни, отъ исплащавание митата на стокитѣ имъ.

Въ случай на неявяване въ горѣозначения срокъ, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Плѣвенъ, 2 мартъ 1887 год.

Мировий сѣдя: П. Саввовъ.

Секретарь: К. Маринчевъ.

2—(638)—3

Силистренский сѣдебенъ пристава.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 218.

Подписанный, пом. сѣд. пристава при Силистр. окр. сѣдѣ, на градский участкъ, Ж. Ивановъ, на основание ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си имамъ честь да обявя на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще произведа публиченъ търгъ на недвижимото имущество, принадлежаще на Ат. Трифоновъ отъ г. (илистра, именно: една къща, едноетажна, съ 7 стаи, които иматъ слѣдующето пространство:

1-та стая има 5 м. дължина, 2³/₄ м. височина и 4 м. ширина;

2-та — има 4 м. дължина, 3³/₄ м. височина, 2³/₄ м. ширина съ антре;

3-та — има 3¹/₄ м. дължина, 2³/₄ м. височина и 2¹/₂ м. ширина;

4-та — има 6¹/₄ м. дължина, 3 м. височина и 3³/₄ м. ширина;

5-та — има 4 м. дължина, 2 м. височина и 4¹/₂ м. ширина;

6-та — има 4¹/₂ м. дължина, 2 м. височина и 2¹/₂ м. ширина съ антре;

7-та — има 4 м. дължина, 2 м. височина, 1¹/₂ м. ширина, направата е отъ тухли и покрита съ керемиди, съ дворно мѣсто около 99 □ метра, въ улица безименна No. 10, при съсъди: Кара Иванъ, Димитраки Томовъ, Яни Мавридиновъ, баба Гергина и пѣтъ.

Помѣнатата къща не е заложена никому и ще се продава за удовлетворение исктъ по изпълнителний листъ отъ Силистр. окр. сѣдѣ отъ 13 януарий 1887 г. подъ No. 318, издаденъ въ полза на Силистр. земл. касса, отъ сумма 2616 лева и 23 ст. съ законната имъ лихва по 9% въ годината отъ деньтъ на заявлението, т. е. отъ 3-й августъ 1884 г., до деньтъ на исплащанието имъ, сѣд. разноси 58 лева и 35 ст. и разнеситѣ, които ще послѣдватъ по това дѣло.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2500 лева.

Желающитѣ г-да да взематъ участие въ конкуриранieto на горѣпоменатата къща, могатъ свободно да присѣдствуватъ въ канцелярията ми въ г. Силистра отъ 9—12 часа преди обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ въ присѣдственнитѣ дни.

Силистра, 23 февруарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: Ж. Ивановъ.

2—(644)—3

Софийски окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1176.

Софийски окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ Врем. Сѣд. Правила и съгласно опредѣлението му, станало въ распорѣдителното му засѣдание по углавно отдѣление на 21 февр. н. г., търси отклонивши се отъ сѣдебното дирение избѣгналия отъ Ихтимански окр. затворъ арестанта Стефанъ Христовъ, родомъ изъ с. Паноръ, Битолски окръгъ (Македония), обвиняемъ като съучастникъ съ още други другаре въ написание рана съ огнестрѣлно оръжие на жителя отъ с. Ярловци Коле Стойновъ.

Отличителнитѣ бѣлези на рѣченниъ Стефанъ Христовъ сѣ: ръстъ срѣденъ, коса черна, вежди очи и мустаки черни, лице малко, носъ въздълагъ, тѣло право, на възраст 21 години, особенни бѣлези нѣма, знае да говори 5—6 языка.

Всѣкой, който знае мѣстожителството на горѣпоменатий Стефанъ Христовъ, е длъженъ да извѣсти на полицейскитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ по установенъ редъ въ сѣдътъ.

София, 3 мартъ 1887 г.

Подиредсѣдатель: Д. Икономовъ.

Подсекретаръ: В. Перфановъ.

2—(645)—3

Търновски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 241.

Подписанный, Василь Абаджиевъ, пом. сѣд. приставъ при Търн. окр. сѣдъ, на III Горно-Орѣховски участъкъ, на основание изпълнителный листъ № 2106, издаденъ отъ Търн. окр. сѣдъ на 23 май 1886 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще извърша публичната продажъ въ канцелярията си въ г. Горня-Орѣховица, върху недвижимитѣ имущества на длѣжника Маринъ Мирчовъ отъ с. Долня-Орѣховица, а именно:

1) една нива около 4 дѣл., находяща се въ землището на с. Долня-Орѣховица, на мѣстността називаема „Площта“, между сѣсѣди: Георги Вълковъ, черковна нива, Попъ Къню и Григоръ Дечевъ;

2) една нива около 2 $\frac{1}{2}$ дѣл., находяща се въ сѣщото землище, на мѣстността називаема „Молловитѣ

черници“, между сѣсѣди: Петко Дундювъ, Маринъ Велчовъ, Тодоръ Стойновъ и Христо Стояновъ; и

3) едно лезе около 1 дѣл., находяще се въ сѣщото землище, на мѣстността називаема „Лозица“, между сѣсѣди: Илия Ивановъ, Х. Диманца и Нико Манафъ.

Горѣозначенитѣ недвижими имущества не сѣ заложени, нито продадени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Христо Марчовъ отъ с. Долня-Орѣховица, състояща отъ 3234 гр., 20 лева сѣдебни разноси и тѣзи по изпълнението.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 350 лева нагорѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣозначенитѣ имущества, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми въ г. Горня-Орѣховица, сутринъ часътъ отъ 9—12 и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, съ исключение на неприсѣдственнитѣ дни.

Г.-Орѣховица, 14 февруарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: Абаджиевъ.

2—(646)—3

Пловдивски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 197.

Подписаний, Ар. Гарговъ, пом. сѣд. приставъ при Пловд. окр. сѣдъ, на V-й Сърнено-Горски участъкъ, на основание изпълнителный листъ No. 124, издаденъ отъ Пловд. окр. сѣдъ, въ полза на Х. Мушонъ Гартъ, противъ умрѣлий Махмудъ Бей Мустафовъ или неговитѣ наслѣдници и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 460, 461, 462 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти на отгѣтника Махмудъ Бей Мустафовъ, а сега на наслѣдниците (Зехра, Айше и Хатидже Махмудъ Бееви и Хурие Шерифъ Беева), а именно:

1) една нива подъ название „Биюкъ Ясакъ“, състояща се отъ 65 увр., оцѣнена първоначално по една т. л. уврата;

2) една нива подъ название „Биюкъ Башъ Ясакъ“, състояща се отъ 30 увр. и сѣсѣдна съ нивата „Биюкъ Ясакъ“, оцѣнена първоначално по една т. лира уврата;

3) една нива подъ название „Чешне-Харианъ“, състояща се отъ 14 увр., съ сѣсѣди: Шербетчи Сали, пѣтъ и селски харманъ, оцѣнена първоначално по една турска лира уврата;

4) нива, състояща се отъ 10 увр. на „Сотирски пѣтъ“, съ сѣсѣди: Даллоглу Ибрахимъ, Атемъ Хюсеинъ и пѣтъ, оцѣнена първоначално по една т. лира уврата.

Всичкитѣ горѣописани ниви се намиратъ въ землището на село Ине-Бекчи.

Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка. Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти, или же да наддаватъ върху тѣхъ, нека се представятъ въ канцелярията ми въ г. Брѣзово, всѣки день освѣтъ неприсѣдственнитѣ дни отъ 8—12 часа сутренъта и отъ 1—5 часа ве-

черта, гдѣто ще бѣдѣтъ достѣпни всѣкому книгата, относително горнята продажба.

Брѣзово, 27 февруарий 1887 г.

Пом. сѣд. пристава: Ар. Гарговъ.

2—(460)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 284.

Подписаний, Ц. Овеновъ, сѣд. пристава при Пловд. окр. сѣдѣ, на основание изпълнителный листъ №. 196, издаденъ отъ сѣдѣщъ сѣдѣ на 13 януарий 1886 год., въ полза на Ат. Д. Самоковецъ, противъ Димитръ Т. Дюстабанъ ж. на г. Пловдивъ, за искъ състоящъ се отъ 100 л. турски, заедно съ лихвата имъ отъ 19-й юлий 1885 г. до исплащанието имъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване на стоящото ми въ „Д. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната продажна на недвижимото имущество, принадлежѣща на отвѣтникътъ Димитръ Т. Дюстабанъ, а именно:

На кѣщата му, находяща се въ г. Пловдивъ, IV частъ, Ибне-касѣмъ-зиманъ махла, улица Бей Меджитъ, съ три отдѣления, подъ единъ покривъ, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, едноетажна, съ по двѣ стаи за живѣние, въ всѣко отдѣление съ изби (маза), височина 4 метра, дължина около 25 м. и ширина 15 метра, съпредѣлна съ кѣшитѣ арси на длѣжникътъ Д. Т. Дюстабанъ, на Абдулъ Керимъ Ефенди, кѣщата на Русинъ Костандиновъ, Бей Меджитъ джамиси и пѣтъ, опѣнена за 100 т. лири.

Описаното имущество е собствено притежание на отвѣтникътъ Д. Т. Дюстабанъ и не е заложено никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната опѣнка нагорѣ.

Желающитѣ г. г. да купятъ горѣописаното недвижимо имущество, могатъ да дохождатъ всѣки день въ канцелярията ми часа отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достѣпни всичкитѣ книжа по продажбата и наддаватъ.

Пловдивъ, 3 мартъ 1887 г.

Сѣдебенъ пристава: Ц. Овеновъ.

2—(652)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 223.

Подписанный, Ар. Гарговъ, пом. сѣд. пристава при Пловд. окр. сѣдѣ, на V-й Сърнено-Горский участкъ, на основание изпълнителный листъ №. 1766, издаденъ отъ Пловд. гр. мир. сѣдия и изпълнителната формула №. 1026, положена върху рѣшението №. 117, издадено отъ бившето Пловд. окол. сѣдилище и съгласно ст. 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ чрезъ публиченъ съ наддавание търгъ въ канцелярията ми въ г. Брѣзово, слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) една нива състояща се отъ около 5 увр., находяща се въ землището на с. Бей-Кьой, въ мѣстността „Кюселийский пѣтъ“ и окръжающитѣ се отъ нивитѣ на Вълчо Велковъ и пѣтъ, опѣнена по половина лира турска уврата;

2) една нива състояща се отъ около 12 увр., находяща се въ землището на с. Бей-Кьой, въ мѣстността „Калѣчлийский пѣтъ“ и окръжающа се съ нивата на Стайко Станевъ, кория и пѣтъ, опѣнена първоначално по половина лир. тур. уврата;

3) една нива състояща се отъ около 18 увр., находяща се въ землището на с. Бей-Кьой, въ мѣстн. „Чоба Иолу“ и окръжающа се отъ нивитѣ на Пеню Стойловъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, опѣнена по $\frac{1}{2}$ лир. тур. уврата.

Горѣописанитѣ имущества сѣ на Георги М. Драгановъ стъ г. Пловдивъ и не сѣ заложени никому, а ще се продаватъ за удовлетворение иска на Никола Савовъ отъ г. Брѣзово, пълномощникъ на Ованесъ Кантариянъ отъ г. Пловдивъ, състоящъ се отъ 21 л. т. лихвата имъ 99 гроша и 20 стот. сѣд. разноси за водение на дѣлото и разноситѣ по изпълнението.

Продажбата почва отъ първоначалната опѣнка. Желающитѣ да купятъ този имотъ или же да наддаватъ върху него, могатъ да се явяватъ всѣки день въ канцелярията ми въ г. Брѣзово отъ 8—12 часа сутрѣнта и отъ 2—5 часа вечерта, освѣтнъ неприсѣтственнитѣ дни, на които съгласно ст. 457 отъ Врем. Сѣд. Правила, ще имъ бѣдѣтъ достѣпни всичкитѣ книжа по прѣдметната продажба.

Брѣзово, 2 мартъ 1887 г.

Пом. сѣд. пристава: Ар. Гарговъ.

2—(653)—3

Пловдивский окол. мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 35.

Пловдивский околийски мировий сѣдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство и ст. 114 и 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Мустафа Халиловъ, изъ с. Устина Пловдивска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ камарата на Пловдив. окол. мирово сѣдилище въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу него искъ отъ Динчо Минчовъ, изъ с. Перущица, Пловдивска околия, за 42 лири турски.

Въ случай на неявяване мировий сѣдия, ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Пловдивъ, 1 мартъ 1887 год.

Окол. мировий сѣдия: С. Дѣгмановъ.

Секретарь: Хр. Павловъ.

2—(639)—3

О Б Я В Л Е Н И Я.

3-й пѣши Бдински полкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 537.

Съгласно чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, 3-й пѣши Бдински полкъ, чрезъ настоящето обявява за знаение на интересующитѣ се, че на 30 мартъ тази година, въ 10 часа сутрѣнта, въ помѣщенieto на полковата канцелярия въ г. Видинъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние на полка хлѣбъ, отъ 1-й априлий до 1-й октомврий 1887 год.

Подробнитѣ свѣдения и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ полковата канцелярия всѣкий присѣтственъ день, отъ 9 до 12 часа сутрѣнта.

За участие въ търговетѣ Г.г. конкурентитѣ сж длъжни да внесатъ залогъ 1.500 лева и да представятъ документитѣ, които се искатъ съгласно чл. 6 й отъ закона за търговетѣ.

г. Видинъ, 3 мартъ 1887 год.

Командующий полка, капитанъ: Николаевъ.
Завѣдующий домакинството, капитанъ: Димитриевъ.
Дѣловодитель: Зравковъ.

3—(661)—3

Флотилия и морска часть.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 308.

Флотилията и морската часть, съгласно § 147 отъ временното положение за Българската войска, като обявява, че подпоручикъ Мирославъ Матѣевъ, въ време мятежа въ г. Руссе, на 19 февруарий т. г., като взелъ участие въ мятежа, се е изгубилъ неизвѣстно на кждѣ, — приканва роднинитѣ му да се явятъ въ това управление съ законни удостовѣрения отъ надлежащитѣ власти, за да получатъ слѣдующето на Матѣевъ жалование за януарий и февруарий мѣсеци и другото негово съдържание.

г. Руссе 7 мартъ 1887 год.

Врем. завѣд. флотилията и морската часть,
капитанъ: Ангеловъ.
Колторщикъ: Гавриковъ.

2—(692)—3

Пионерний полкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 426.

Пионерний полкъ обявява съ настоящето си, че има нужда отъ уволнени въ запасъ на армията унтеръ-офицери пионери. Ако има нѣкой отъ поменатитѣ да желае да заеме длъжностъ на механикъ, фелдфебель, полковой каптинармусъ, старший телеграфистъ, взводный

унтеръ-офицеръ, трѣбва въ най-късо време да даде на мое име прошение въ г. Руссе, послѣ което веднага ще бѣде приетъ и зачисленъ.

г. Руссе, 8 мартъ 1887 год.

Командующий полка, капитанъ: Андрѣевъ.
И. д. полковой адютантъ, подпоручикъ: Николовъ.

2—(691)—3

Плѣвенско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 743.

Плѣвенското градско общинско управление има честь да объяви за знаение на господа интересующитѣ се, че длъжността на Плѣвенски градски лѣкаръ е вакантна. Желаящитѣ господа да заематъ тая длъжностъ, умоляватъ се да влезатъ въ споразумение съ общинското управление.

г. Плѣвень, 4 мартъ 1887 год.

За кметъ: Ц. П. Караивановъ.

За секретаръ: Л. Коновъ.

3—(665)—3

Карловско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 342.

Съ което се извѣстява, че Карловската градска община се нуждае отъ градский докторъ. Желаящия да заеме тая длъжностъ, може да се отнесе за споразумение до общинското управление.

г. Карлово. 27 февруарий 1887 год.

Предсѣдатель на комисията: Пулиевъ.

Секретаръ: Д. Капзамаловъ.

2—(701)—3

Балчишко окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1048.

Подъ надзора на кметский намѣстникъ въ село Геичилеръ Балчишка околия, се намира безъ стопанинъ (юва) една биволица, съ бѣлези: 7—8 годишна, черна, на челото, заднитѣ крака и опашката има по малко бѣло и дѣсното ѣ уху рѣзано.

Това като обявява, Балчишкото околийско управление, призовава притежателя ѣ въ расстояние на 41 день, съ нуждитѣ документи за да си я получи, иначе ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

г. Балчикъ, 4 мартъ 1887 год.

Окол. начальникъ: Каваевъ.

Секретаръ: В. Петровъ.

1—(676)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1049.

Съ което Балчишкото окол. управление, извѣстшава за всеобщо знаеніе, че подъ надзора на Дуванъ ювавското селско общинско управление, се намира едно малаче безъ стопанъ (юва) съ слѣдующитѣ бѣлези: 4 годишно, косъмъ черенъ, и на опашката и челото има по малко бѣло.

Ако стопанина на това малаче не се яви съ нуждитѣ за него свидѣтелства въ разстояние на 41 день въ окол. управление за да си го приеме, ще бѣде продадено за въ полза на сѣкровището.

г. Балчикъ, 4 мартъ 1887 г.

Окол. началникъ: Каваевъ.

Секретаръ В. Петровъ.

1—(677)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1050.

Балчишкото околийско управление, като обявява, че при Теккенското селско общинско управление, се пази една безстопанска (юва) биволица, 4—5 годишна, на челото и опашката има малко бѣло и на дѣсното ухо рѣзано, приканва притежателя ѝ да се яви съ нуждитѣ свидѣтелства въ окол. управление въ разстояние на 41 день да си я получи, въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. 4 отъ закона за „ювитѣ“.

г. Балчикъ, 4 мартъ 1887 год.

Окол. началникъ: Каваевъ.

Секретаръ: В. Петровъ.

1—(678)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1051.

Съгласно чл. 3 отъ закона за „ювата“ Балчишкото окол. управление, обявява за знаеніе, че подъ надзора на кметский намѣстникъ въ село Дишпудакъ се намира една безстопанска кобила, 10 годишна, косъмъ черенъ и безъ особни бѣлези.

Вслѣдствие на това, призовава стопанина ѝ да се яви въ разстояние на 41 день въ околийското управление, съ изискуемитѣ документи, за да му се предаде, въ противенъ случай, тя ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

г. Балчикъ, 4 мартъ 1887 г.

Окол. началникъ: Каваевъ.

Секретаръ: В. Петровъ.

1—(679)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1052.

Въ село Янегѣджа (Балчишко) отъ кметский намѣстникъ се пазятъ двѣ безстопански (юва) даначета съ бѣлези: 1-то 3 годишно, косъмъ сивъ, челото му каносано и ѣйманесто; 2-то 3 годишно, косъмъ бѣлъ и челото му каносано.

Като обявява за това окол. управление, кани стопанина на тия даначета да се яви въ разстояние на 41

день, съ слѣдующитѣ документи за да си ги приеме, иначе ще се продаждъ за въ полза на хезната.

г. Балчикъ, 4 мартъ, 1887 г.

Окол. началникъ: Каваевъ.

Секретаръ: В. Петровъ.

1—(680)—1

Прѣславско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1456.

Въ Прѣславската градска юва се намира една биволица на 5 год., съ дѣсното око чакъръ, на челото, долната джуна, опашката бѣло и рога обръжати назадъ, на която стопанина се поканва да се яви най-късно до 41 день отъ деня на обнародването настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и си я получи, понеже слѣдъ тоя срокъ ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

г. Прѣславъ, 3 мартъ 1887 г.

За окол. началникъ, секретаръ: Хартиновъ.

1—(685)—1

Раховско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1238.

Въ Манастирската селска черда се намира безъ притежатель (юва) една биволица (турмакия) на 3 год., врана, въ лѣвото ухо задирѣза, а въ дѣсното стрелоехо и съ дѣсното око слѣпа.

Приканва се стопанина ѝ въ разстояние на 41 день отъ деня на еднократното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ — снабденъ съ нуждното свидѣтелство, да се яви въ управлението ми за получаваніе, иначе ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

г. Рахово, 7 мартъ 1887 год.

Началникъ: Славковъ.

Секретаръ: П. Стаменковъ.

1—(689)—1

Търновско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1271.

Търновското окол. управление, на основание чл. 3 отъ закона за ювитѣ, има честь да обяви на наследніето, че въ с. Плаково се намира безъ стопанинъ (юва) едно турмачи на 3 години, очи сакаристи на челото, опашката и дѣсния му кракъ има по малко бѣло.

Стопанинътъ на въпросното турмаче ако отъ днесъ до 41 день ако не се яви да си го получи съ нуждитѣ за правособственностъ документи, то ще бѣде продадено съгласно членъ 4 отъ сѣщия законъ за въ полза на хазната.

г. Търново, 5 мартъ 1887 год.

За началникъ: Р. П. Петковъ.

За секретаръ: Ив. Г. Поповъ.

1—(697)—1

Каваклийско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 563.

Въ чърдата на село Балж-Бунаръ, (Каваклийско) се намира задържана безъ стопанинъ (юва) една кобила, 12 годишна, косъмъ черъ, опашка дълга, на челото и на мусурата има по малко бѣло, лѣвото ѝ око чакъресто и на дирния и лѣвъ кракъ до кичицата отокъ, която ще бѣде продадена за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ закона за изгубеный добитѣкъ (юва), ако стопанинѣтъ ѝ не се яви съ нужднитѣ документи за освидѣтелствуване и прибере.

г. Каваклий, 5 мартъ 1887 год.

Окол. началникъ: С. Разбойниковъ.

И. д. секретаръ: Г. С. Паленковъ.

1—(704)—1

Ямболско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1331.

Ямболското окол. управление честь има да объяви за знание, че въ Ямболската градска черда има задържана една юва кобила съ слѣдующитѣ бѣлези: 9—10 годишна, косъмъ алестъ, рѣстъ срѣденъ, на челото има бѣло въ обѣмъ на единъ левъ, двата ѝ дирни крака до кичицитѣ бѣли, подъ корема къмъ дѣсна страва врага и дѣсното ѝ ухо кертикъ.

Тя ще бѣде продадена на публиченъ тръгъ, съгласно членъ 4 отъ „закона за изгубеный добитѣкъ (юва)“ ако отъ днесъ до 41 день не се появи притежателѣтъ ѝ за да си я засвидѣтелствува и прибере.

г. Ямболъ, 10 мартъ 1887 год.

Окол. началникъ: Бранековъ.

Секретаръ: П. Алоловъ.

1—(707)—1

Куртъ-Бунарско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 988.

Куртъ-Бунарското околийско управление обявява за знание, че въ ювата при това управление се намира безъ притежателъ (юва) едно мъжко даначе, съ бѣлези: 1½ год., косъмъ възчеренъ, лѣвото му ухо отдолу ойма и рога малки.

Приканва се притежателя на това даначе, до 41 день отъ днесъ, да се яви съ нужднитѣ за правособственностъ документи и си го приеме, защото послѣ истечението на този срокъ, ще се продаде за въ полза на хазната.

с. Куртъ-Бунаръ, 9 мартъ 1887 год.

За окол. началникъ, секретаръ: Р. Тодоровъ.

1—(711)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 924.

Куртъ-Бунарското околийско управление обявява за знание, че въ ювата при това управление има задържани слѣдующитѣ безъ стопани (юва) добитѣци: 1) една крава 8 год., косъмъ сивъ, деѣтъ ѝ уши отъ върха по малко распѣпени, на дирнитѣ два крака има по малко бѣло, и 2) една крава 6 год., косъмъ бѣлъ и на двѣтъ уши по краищата има знакове съ изирѣзване.

Приканватъ се притежателитѣ на горнитѣ добитѣци, да се явятъ, до 41 день отъ днесъ, въ управлението съ нужднитѣ за правособственностъ документи, за да си ги приематъ, защото слѣдъ истичанието на този срокъ ще се продаждъ за въ полза на хазната.

с. Куртъ-Бунаръ, 5 мартъ 1887 год.

За окол. началникъ, секретаръ: Р. Тодоровъ.

1—(712)—1

Обявление.

Съгласно общеприетия редъ, обявявамъ за знание, че издаденитѣ ми — въ разни врѣмена — отъ дирекцията на Болградската классическа гимназия свидѣтельства подъ № № 486, 366, 226, 151 и 57, както и тѣзи отъ юний 1880 г. и май 1882 г., на които № № не можъ да помня, — азъ съмъ изгубилъ. За туй, тѣ трѣбва да се считатъ за унищожени.

г. София, 17 мартъ 1887 год.

Димитръ Ив. Николаевъ.

1—(730)—1

Шуменский окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1315.

Шуменский окръженъ сѣдъ, съгласно опредѣлението си подъ №. 167, станало въ распорѣдителното му засѣдание на 26 февруарий т. г. и на основание ст. 850 отъ Врем. Сѣд. Правила, търси отклонившия се отъ предварително слѣдствие Алише Ахмедовъ, изъ с. Топалъ, Шуменска околия, обвиняемъ въ предумышлено убийство на съселенина си Юмера Х. Реджебовъ.

Отличителнитѣ бѣлези на отклонившия се Алише Ахмедовъ сѣ: 22 годишенъ, рѣстъ срѣденъ, лице валчесто тъмно-русо, брада нѣма, облѣченъ въ черни абени турски дрѣхи.

Всѣкой, комуто е извѣстно сегашното мѣстожителство на Алише Ахмедовъ, длъженъ е да извѣсти на най-близкитѣ административно-полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ немѣдленно въ сѣдѣтъ.

г. Шуменъ, 3 мартъ 1887 год.

Предсѣдатель: Д. Константиновъ.

Секретаръ: Ф. Ненковъ.

1—(699)—3

Софийский окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1121.

Софийский окр. сѣдъ, съгласно опредѣлението си, станало въ распорѣдителното му засѣдание, по углавното

отдѣление. на 7 февруарий 1887 год. и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣдебни Правила, дири избѣгналия, презъ нощта срещу 23 декемврий 1886 г. отъ Златишкий околийски затворъ, арестантинъ Василь Георгиевъ, жителъ отъ гр. Плѣвентъ, обвиняемъ въ разбойничествувание презъ миналото лѣто по „Стара-Планина“.

Отличителнитѣ черти на Георгиева сѣ слѣдующитѣ: 20 годишна възраст, ръстъ високъ, дебелъ, очи сиво-жълтникави, лице русо, валчесто и пълно, мустаци набити и жълти, особенъ бѣлегъ на вѣждата отъ изгоряване, коса черна, облѣченъ въ панталони и палто отъ Карнобатски шаекъ, обути съ навушѣ отъ шинелно сукно, черни върви и царвули.

Рѣченний сѣдъ умолява лицето, което би узнало мѣстожителството на казанний Василь Георгиевъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ по установения редъ въ Соф. окр. сѣдъ.

г. София, 20 февруарий 1887 год.

За подпредсѣдатель: Д. Минчовичъ.

Подсекретаръ: Г. Мустаковъ.

1—(604)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1120.

Софийский окр. сѣдъ, съгласно опредѣлението си станало въ распорѣдительното му засѣданіе по углавното отдѣление на 7 февруарий 1887 год. и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, търси избѣгналия презъ нощта срещу 23 декемврий 1886 г. отъ Златишкий околийски затворъ, арестантинъ Христо Томовъ, Македонецъ ж. отъ с. Долний Богровъ (Новоселска околия), обвиняемъ въ подпалване къщата и др. на Коце Лазаровъ жителъ отъ сѣмсто село, и въ извършване кражба поночно врѣме.

Отличителнитѣ черти на Томова сѣ: ръстъ високъ, тънакъ, лице слабо, длъгнесто и грапаво, очи, вѣжди и коса кестеняви, мустаци набити и кестеняви, 20 год., долнитѣ дрѣхы шопски (беневерци), обути съ бѣли навушѣ и царвули, ши ела почти новъ съ червени пагони отъ 1-й цѣший полкъ, шапка съ червено дѣно, кръстосано съ жълтъ ширитъ.

Реченний сѣдъ умолява лицето, което би узнало мѣстопробиванието на търсившия се Христо Томовъ, Македонецъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ до го представятъ по установения редъ въ Соф. окр. сѣдъ.

г. София, 20 февруарий 1887 год.

Подпредсѣдатель; Д. Иконотовъ.

Подсекретаръ: Г. Мустаковъ.

1—(605)—1

Севлиево сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 342.

На основание ст. 433 отъ Врем. Сѣдебни Правила, подписанный, пом. приставъ при Севлиево окр. сѣдъ

на II Габровский участкъ, призовавамъ братия Тодора и Русса Иванчови отъ с. Негенцитѣ, Габровска околия, а сега живущи: първий въ г. Корабия, а вторий въ г. Турно-Мугурели — Романия, да заплатятъ на братия Симиона и Петра Х. Цончови отъ г. Габрово, за издѣлжение полицата си съ дата 11 августъ 1883 год. за 33½ наполеона: 1) 33½ наполеона златни; 2) лихвата имъ отъ 6 септемврий 1885 год. до исплащанието, и 3) 60 лева за сѣдебни и за водение на дѣлото разноси, както и за публикациитѣ.

Въ случай, че казаннитѣ не ми внесжтъ, въ продѣлжение на двѣ недѣли отъ публикуванието на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, горнитѣ сумми въ канцеларията ми, ще пристѣпия къмъ описъ и продажбата на недвижимитѣ имъ имоти, състоящи отъ една къща, плѣвня и 6 парчета ниви и бахчи.

г. Габрово, 5 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: В. Авраамовъ.

1—(695)—1

Сливенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 178.

Подписаний, Христу З. Чавдаровъ, пом. на сѣдебенъ приставъ при Сливенский окр. сѣдъ на първий участкъ, на основание изпълнителния листъ, издаденъ отъ Слив. мировий сѣдия, отъ 4 ноемврий 1886 г. подъ № 1461, въ полза на Марко Василевъ, ж. отъ г. Сливенъ, срещу кмета и старейшинитѣ на Мечкарската община, Сливенска околия, за 8.040 гроша и 30 пари златни, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си обявямъ на интересующитѣ се лица че слѣдъ троекратното публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, послѣ единъ мѣсець, ще продавамъ на публиченъ търгъ, слѣдующитѣ недвижими имущества, а именно: 1) единъ ханъ съ бакалница и механа, построена отъ дърво и покрита съ керемиди, находящъ се въ селото Мечкарево, по мѣжду сѣсѣди: отъ четиритѣ страни пѣтища, и 2) една керана (керамидница) тоже въ селото Мечкарево, съ сѣсѣди: отъ четиритѣ страни мера.

Тѣзи имущества сѣ собственни на Мечкарската община и не сѣ никому заложени, а се продаватъ за исплащаніе остатокътъ отъ дългътъ на общината по горѣпоменатий листъ, въ сумма 3.882 гроша и 30 пари златни и берийтъ по изпълнението.

Желающитѣ да зематъ участие въ наддаванията свободно могатъ да дохождатъ въ канцеларията ми ежедневно освѣнъ неприсѣжтвеннитѣ дни и часове, за да записватъ наддаванията си дѣто ще иматъ на расположение всичкитѣ книжа относящи се до тѣзи продажби.

Наддаванията ще почнатъ отъ 20 лири турски дюкяна и 15 лири кераната.

г. Сливенъ, 21 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Х. З. Чавдаровъ.

3—(583)—3

Хасковски окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 509.

Хасковски окр. съдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Вр. Съд. Правила и съгласно опредѣлението му No. 105, станало въ распорѣдителното засѣдание на 25 февруарий 1887 г., търси отклонивши се отъ предварителното дирение Мустафа Юмеровъ, жителъ отъ с. Бояджикъ, Кърджалийско (Турция), обвиняемъ въ нарушение табачний уставъ.

Отличителнитѣ бѣлези на рѣченний Мустафа Юмеровъ сж: рѣстъ срѣденъ, брада, косми, вѣжди и очи черни, носъ и уста срѣдни и възраст 35 годишна.

Помѣнати съдъ умолява всѣкого, който би знаелъ мѣстонахождението на казанний Юмеровъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тя послѣднитѣ да го представятъ по установенний редъ въ съдѣтъ.

Хасково, 28 февруарий 1887 г.

Предсѣдатель: А. Поповичъ.

Секретарь: П. Д. Геновъ.

1—(648)—3

II-й Софийский град. мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 212.

Софийский градский мировий съдия II съд. участъкъ, призовава бившия Софийский жителъ Пъвелъ Кръстовъ, по настоящемъ живущъ въ Бѣлградъ (Сърбия), да се яви въ съдебната му стая лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря по иска на Я. Геровъ, жителъ Софийский, за 11 наполеона по записъ.

Въ противенъ случай ще се поступи съгласно ст. 115 отъ Гражд. мирово съдопроизводство.

г. София, 28 февруарий 1887 год.

Мировий съдия: Ат. Симовъ.

Секретарь: А. Т. Казанджиевъ.

1—(708)—3

Софийский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 257.

Подписаний, Ан. М. Трухчевъ, пом. съдеб. приставъ при Софийский окр. съдъ, на основание исполнительный листъ No. 2909, отъ 23 юлий 1886 год. и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 457, 462 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, 31 день ще продамъ на публична проданъ съ наддавание, долуозначенитѣ недвижими имущества принадлежащи на Ионе Тончовъ, отъ с. Сливница, находящи се въ Сливнишкото селско землище, за удовлетворение исктъ на Сима Соколовъ, отъ г. София,

състоящъ отъ 18.000 гроша, които имущества сж слѣдующитѣ:

1) една ливада съ кория отъ 30 уврата, на мѣстността „Бошняшка падина“, съ съсѣдни страни: Гленко Георгиевъ, Ибрахимъ Ефенди, селска мера и Венко Минева, оцѣнена за 320 лева;

2) нива отъ 24 уврата, на мѣстността „Хрънка“, съ съсѣдни страни: Сайдъ Каниски, Пуне Колевъ, Мате Модинъ и Гаца Глигорчинъ, оцѣнена за 500 лева;

3) нива отъ 10 уврата на „Христино камъне“, съ съсѣдни страни: рѣка, Христино камъне, Кенко Минева и Атанасъ Петковъ, оцѣнена за 300 лева;

4) нива отъ 4 уврата, до „Софийското шоссе“, съ съсѣдни страни: Денко Велковъ, Ионе Клечковъ, Ионча Христинъ и шоссе, оцѣнено за 150 лева;

5) нива отъ 20 уврата, на „Могила“, съ съсѣдни страни: Ионе Митровъ, Мане Ангелковъ, Х. Мано и Ангелко Мишинъ, оцѣнено за 360 лева;

6) нива отъ 15 уврата, на „Ходжа геренъ“, съ съсѣдни страни: Х. Мано, Р. Колинъ, Пуне Колинъ и Ионе Тончовъ, оцѣнена за 400 лева;

7) ливада отъ 16 уврата, на „Ходжа геренъ“, съ съсѣдни страни: отъ двѣ страни Ионе Тончовъ, Атанасъ Георгинъ и Янко Нешевъ, оцѣнена за 500 лева;

8) нива отъ 10 уврата, на „Алчиница“, съ съсѣдни страни: Гаце Соколовъ, Михалко Цинцарина, Х. Мано и Пуне Колинъ, оцѣнена за 100 лева, и

9) едно праздно мѣсто (селище) въ селото Сливница отъ 7 уврата, съ съсѣдни страни: рѣка, отъ двѣ страни пѣтъ и Иона Тончовъ, оцѣнена за 400 лева.

Горнитѣ имущества сж собствени на длъжника Ионе Тончовъ, и ще се продаватъ всѣко отдѣлно, на които наддаването ще започне отъ първоначалната имъ оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имущества, могатъ да се явяватъ въ канцелярията на съд. приставъ въ гр. София, ежедневно въ работнитѣ дни и часове да наддаватъ, гдѣто ще иматъ на оглѣждане всичкитѣ книжа по продажбата.

г. София, 4 мартъ 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

1—(657)—3

Златишкий мировий съдия.**РЕЗОЛЮЦИЯ**

№ 40.

Въ името на законътъ, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и седма година януарий 28-ий день, Златишкий мировий съдия разгледа и изслуша гражданското дѣло No. 902, отъ 1886 година по исктъ на Етрополский терзийски еснафъ, срещу Петко Васильовъ (Етрополець), живущъ въ г. Тулча (Ромѣния), за 923 гр. по записъ съ лихвата имъ за 12 години и 2 мѣсеци 1684 гроша и 19 пари.

При разбирателството на дѣлото, яви се ищеца чрезъ повѣренника си Данча В. Пишмановъ, отъ г. Етрополе, а отвѣтника не се яви и не представи никакви причини за неявяването си.

Слѣдъ обясненията на ищцовия повѣренникъ, който доказа исктъ си съ записъ, мировий съдия на това

основание и съгласно ст. ст. 48, 71, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдепроизводство,

рѣши задочно:

Осжда Петка Васильовъ, отъ градъ Егроволе, а по настоящемъ въ г. Тулча (Ромъния), да брой деветстотинъ двадесетъ и три гроша по записъ, на Егроволски терзийски еснафъ, въ лицето на повѣренника му Д. В. Пишмановъ, законата имъ лихва по 12% годишно отъ 3 юлий 1886 година до депеть на исплащанieto имъ, както и шестнадесетъ лева денгубни разноси и всичкитѣ разноси, които послѣдватъ по облародванието на призовката и рѣшението.

Настоящото рѣшеніе е заочно и неокончателно, и подлѣжи на обжалване предъ Софійскій окр. сѣдъ по апелативенъ рѣдъ въ двѣнадѣленъ срокъ отъ днесъ за мѣца, а отъѣтника може да подаде отзивна жалба за Златишкий мировий сѣдия, или апелативна за Софійскій окр. сѣдъ, въ срокъ на двѣнадѣли отъ послѣдното трикратно обвародване настоящето рѣшеніе въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Злат. мировий сѣдия: Г. Аджаровъ.

Секретаръ: А. Благоевъ.

1—(662)—3

Старо-Загорскій сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 514.

Подписанный, пом. сѣд. приставъ при Старо-Загорскій окр. сѣдъ, на Казанлъшкий участкъ, на основание исполнительный листъ подъ №. 7436, издаденъ отъ Казанлъшкий мир. сѣдия на 22 ноемврий 1886 г., съгласно ст. ст. 452, 453, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 дець, ще да се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на жителката отъ Голѣмото Село Тарифе Хюсеинова, а именно:

1) трендафелъ 3 увр., старъ съ два орѣха (голѣмъ и малѣкъ), съ 12 сливи и една круша, находящъ се въ Голѣмо-Селското землище, въ „Бахчалжака“, при сѣсѣди: Петръ Барабусѣтъ, Мамачакъ Хюсенъ, Сали Мехмедевъ Фератовъ и пѣтъ, оцѣненъ за 432 лева;

2) нива 3 увр., сѣщо землище подъ селото, при сѣсѣди: пѣтъ, Алла Х. Сманловъ, Еюбъ Османъ и длѣжницата, оцѣн на за 144 лева.

Поменатитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удолетгорение искътъ на жит. отъ г. Казанлъжъ Костадинъ Славчевъ, състоящъ се отъ 24½ т. лири, сѣд. разноси 15 лева и разносикѣ по изпълнението. Наддаванието ще да почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ. Желаящитѣ г-да да ги купатъ, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми ежедневно отъ 8—12 и отъ 2—5 часа, освѣтъ празниците и да наддаватъ.

Казанлъжъ, 3 мартъ 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: В. Н. Богдановъ.

1—(655)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 515.

Подписанный, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорскій окр. сѣдъ, на Казанлъшкий участкъ, на основание испълн. листъ подъ №. 455, издаденъ отъ Ст.-Загорското окрѣжно сѣдилище на 2-й януарий 1887 год., съгласно ст. ст. 452, 453, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 дець, ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на жителтъ отъ с. Долньо Съране Недю Трифуновъ, а именно:

1) градина отъ 6 увр., находяща се въ Долньо-Съранското землище, въ мѣстността „Бахчалжъ-арджъ“ съ 290 сливи зимни, 2 орѣха, 3 ябълки и една гюлапана керемидна, дървена страда, длѣжина 10 метра, ширина 5 метра, при сѣсѣди: Кара Мехмедъ, пѣтъ, Хаджи Христо, Дечю Нидѣлчевъ и Кара Мехмедъ, оцѣнена за 200 лева;

2) гюль 2 увр., въ сѣщото землище, въ мѣстността „Акѣ-Дере“, при сѣсѣди: Дамянъ Петровъ, Цвѣтко Неновъ, Джиджикъ Махмудъ и Поизъ Славъ, оцѣненъ за 100 лева;

3) 4 уврѣта гюль, сѣщо землище, въ мѣстността „Долацъ-арджъ“, при сѣсѣди: Флооглу Хасанъ, Неню Сѣбчевъ, Христо Славовъ и Хасанъ Ефенди, оцѣненъ за 200 лева;

4) 2 увр. гюль, сѣщо землище, мѣстность „Кара Текенъ“, при сѣсѣди: Кѣню Бѣневъ, Иванъ Трифуновъ, Петръ Ивановъ и Славъ Боневъ, оцѣненъ за 80 лева;

5) ливада 2 увр., сѣщото землище, мѣстность „Бѣлата Глина“, при сѣсѣди: Кючукъ Хасановулу, Кюле Ибриямъ, Вешпакъ и Хасанъ Хюсейновъ, оцѣнена за 20 лева;

6) ливада 1 увр., сѣщо землище и мѣстность, при сѣсѣди: Дѣля Ибриямъ и Ахмедъ Мехмедъ Мустафооглу, оцѣнена за 10 лева;

7) нива 4 увр., находяща се въ Карагитлийското землище, на „Крѣпѣйско“, при сѣсѣди: Христо Ташкинъ, Кючукъ Хасановулувата сестра и пѣтъ, оцѣнена за 40 лева;

8) нива 2 уврѣта, сѣщо землище, въ мѣстността „Лѣшница“, при сѣсѣди: Христо Каранишолъ, Иванъ Георгиевъ и рѣка, оцѣнена за 10 лева;

9) нива 2 увр., сѣщо землище, мѣстность „Ерекъ Дерѣи“, при сѣсѣди: Ахмедъ Чикооглу Хасанъ и Мамашъ Оманъ, оцѣнена за 10 лева;

10) нива 2 увр., сѣщо землище, при „Дрянакътъ Отгорѣ“, сѣсѣди: Неню Трифуновъ и пѣтъ, оцѣнена за 10 лева;

11) нива 1½ увр., подъ Горне-Съранскій пѣтъ, сѣщото землище, при сѣсѣди: Селимъ Ходжа, пѣтъ и вада, оцѣненъ за 7 лева;

12) нива 1 увр., въ Карагитлийско землище, въ „Мусса Къръ“, при сѣсѣди: Мемишеоолу Османъ, Мемишеоолу Мустафа, Кѣкарджикоолу Мехмедъ Али и Хаджкооглу Ахмедъ, оцѣнена за 5 лева;

13) нива 1½ увр., при „Бѣлата Глина“, сѣсѣди: Недю Стояновъ, Недю Нидѣлчовъ, Христо Нидѣлчовъ и Кара Велко, оцѣнена за 6½ лева;

14) нива 3 увр., въ Карагитлийско землище, въ мѣстността „Оланъ Югъ“, при сѣсѣди: Неню Сѣбчевъ, Молла Хасанъ и Илия Бакаловъ, оцѣнена за 18 лева;

15) нива 1 увр., същето землище, въ мѣстността „Шаранъ Иолу“, съсѣди: Петко Паневъ, Нено Сѣбчевъ, Кула Мехмедоолу, Хасанъ и Кекеджикоолу Мехмедъ Али, оцѣнена за 5 лева;

16) нива 1½ увр., също землище и мѣстность, при съсѣди: Теню Славовъ, Кякължикъ Мехмедъ, Нено Сѣбчевъ и Радни Станковъ, оцѣнена за 7 лева;

17) нива 3 увр., също землище, при „Бентя“, съсѣди: Али Пелиджиковъ и Попъ Геню, оцѣнена за 15 лева;

18) нива 1 увр., същето землище, въ мѣстността „подъ могилиѣ“, съсѣди: Радню Станковъ, Къню Боневъ, пѣть и Нено Николовъ, оцѣнена за 6 лева;

19) нива 2 увр., на „Кумъ Тарла“, въ същето землище, при съсѣди: Станчо Тотювъ, Петко Митевъ, Юсеинъ Пехливанъ и пѣть, оцѣнена за 10 лева;

20) нива 1½ увр., Карагитлийско землище, въ мѣстността „Сѣра Дживизлеръ“, при съсѣди: Геню Гойковъ, Георги Евевъ, Колю Недевъ и Станко Овчара, оцѣнена за 8 лева;

21) нива 2 увр., също землище, въ мѣстността „Димиръ Дерѣ“, съсѣди: Терски Мехмедъ, Колю Недевъ, Османъ Дели Асановъ и мера, оцѣнена за 9 лева;

22) нива 4 увр., също землище, въ мѣстността „Бахчалжкъ Арда“, при съсѣди: Геню Гойковъ, Колчо Гешовъ, Иванъ Трифуновъ и градина, оцѣнена за 15 лева;

23) нива 2 увр., същето землище, въ мѣстността „Бахчалжкъ Арда“, съсѣди: Нидѣлчо Гевевъ, пѣть и вада, оцѣнена за 10 лева;

24) нива 3 увр., също землище, въ мѣстността „Кара Текенъ“, при съсѣди: Гюпъ Реджебъ, Ибишъ Ибриямъ, пѣть и Козаръ Найденовъ, оцѣнена за 18 лева;

25) нива 1½ увр., същето землище, въ „Юртлюка“, при съсѣди: Колю Илиевъ, Балчеоглу Къшо и Дечо Нидѣлчовъ, оцѣнена за 7 лева;

26) нива 1½ увр., съща мѣстность, при съсѣди: Дечо Нидѣлчовъ, Зеиръ Коджа и Славъ Боневъ, оцѣнена за 6 лева;

27) нива 5 увр., също землище (Карагитлийско), при „Челтикъ“, до съсѣди: Теню Митовъ, Велю Сѣбчевъ, Евчо Илиевъ и мера, оцѣнена за 30 лева;

28) ливада 3 увр., въ „армантъ“, при съсѣди: Славъ Къневъ, Петръ Дамяновъ, Иванъ Георгиевъ и вада, оцѣнена за 20 лева;

29) нива 1½ увр., въ Бичирлишко землище, подъ селото, при съсѣди: Селимъ Ходжа, вада и пѣть, оцѣнена за 5 лева;

30) една кириמידна сая, съ двѣ лѣхи дворъ, подъ селото, при „Б. Гробища“, обградена съ плетъ и общински дворъ, при съсѣди: гробищата, Дамянъ Петровъ, Колю Илиевъ и пѣть, оцѣнена за 20 лева;

31) една къща съ 4 стаи и единъ дюкянъ, дървена сграда съ керемиди, дължина 12 м., ширина 6 м., височина 6 м. съ два егажа, съ сайвантъ и отлукана съ яхъръ и стая, дървени керемидни сгради съ двѣ лѣхи дворъ, въ дворътъ отдѣлно амбаръ и асма, нахояща се вътрѣ въ селото, при съсѣди: Колю Недевъ, Колю Нидѣлчевъ, Колю Кара Недевъ и пѣть, оцѣнена за 280 лева.

Поменатитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удоелтвorenне искътъ на жит. отъ

г. Казанлъкъ Никола Карагитлиевъ, повѣренникъ на А. Руевъ отъ същия градъ, за искъ състоящъ се отъ 160 лири турски, съдебнитѣ разноси и разноскитѣ по изпълнението.

Наддаванетоъ ще започне отъ първоначалнитѣ оцѣнки нагорѣ.

Желающитѣ г-да да наддаватъ за горѣпоменатитѣ имущества, могатъ да се явяватъ всѣкидневно отъ 8—12 и отъ 2—5 часа освѣтъ прайднитѣ въ канцеляриятъ ми въ г. Казанлъкъ.

Казанлъкъ, 3 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Б. Н. Богдановъ.

1—(656)—3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 733.

Подписанный, Коно Коновъ, сѣд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ подъ №. 3180, издаденъ отъ Ст.-Загорский окр. сѣдъ на 12 ноември 1886 г., въ полза на Станка Х. Георгиева Манолица жат. отъ г. Ст.-Загора, срещу Х. Лозю Х. Геновъ жит. отъ същия градъ, за искъ отъ 45 т. лири и ливрата имъ по 12% годишно считая отъ 9-й септември 1886 год. до исплащания имъ и за сѣд. разноси и за водение на дѣлото 91 лева и 50 ст. и всичкитѣ разноси по изпълнението и съгласно ст. ст. 451, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ на интересующитѣ се, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публична проданъ недвижимото имущество на горѣказанный длъжникъ Х. Лозю Х. Геновъ, а именно: едно новопланирано дворно мѣсто заедно съ една стаичка, нахояща се въ Ст.-Загора, кв. „Табахна“, съ съсѣдни страни: двороветѣ на Димитръ стойковъ, Маруша Х. Генчева и отъ двѣтѣ страни пѣть, съ пространство 666 кв. метра, стаичката има височина 2 м., дължина 3 м. и 65 сант. и ширина 3 м. и до стаичката има присъединено едно ахърче, което има височина 2 м., дължина 4 м. и 50 сант. и ширина 3 м. и 30 сант., стаичката и ахърчето сѣ съзидани отъ дървенъ простъ материалъ, оцѣнена за 45 лири турски.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удоелтвorenне искътъ на горѣпоменатата станка Х. Георгиева Манолица. наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка, предвидена въ настоящето обявление.

Желающитѣ г-да да взематъ участие въ настоящата продажба, сѣ свободни да присѣтствуватъ въ канцеляриятъ ми въ г. Ст.-Загора, всѣки присѣтственъ день часа отъ 9—12 сутриньта и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣдатъ достѣпни книжката относительно горната продажба.

Ст.-Загора, 4 мартъ 1887 г.

Сѣд. приставъ: Коно Коновъ.

1—(669)—3

Търновский съдебенъ приставъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 305.

Подписанный, Ст. Н. Смилсъвъ, пом. сѣдеб. приставъ при Търновский окр. сѣдъ на II участкъ, на основа-

ние изпълнителний листъ подъ No. 363, издаденъ отъ Горнѣ-Оряховский мировий сѣдия на 31 януарий 1884 год. и съгласно ст. ст. 452, 455 и 465 отъ Врем. Сѣдебни Правила, обявявамъ чрезъ настоящето си че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава съ публично наддавание въ канцелярията ми въ г. Търново, недвижимото имущество на покойний Минча Христовъ, отъ г. Лѣсковецъ, а именно:

Една къща находяща се въ г. Лѣсковецъ, махла св. Димитрия, едноетажна на земята състояща отъ 2 стаи, хашево плѣвникъ и единъ домъ полусѣборенъ, сички подъ единъ покривъ, построена отъ дървенъ матириалъ, покрита съ керемиди, която обема 25 раскрача дължина и 8 широчина съ дворъ около половинъ дюлюмъ съ граници: Танасъ Скочевъ, Пеню Хрулевъ, Ганчо Гургуловъ, пѣтъ и Танасъ Циганина.

Първоначална оцѣнка 3.000 гроша.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 3.000 гроша нагорѣ.

Продаваемото се имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на Петръ Кьорчевъ, отъ г. Търново, пълномощ. на Никола Димитровъ, отъ г. Лѣсковецъ, състоящъ отъ 2.608 гроша и 50 стот.

Желающитѣ могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията съ исклучение на несприжтственитѣ дни.

г. Търново, 4 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

1—(670)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 153.

Подписаний, Петръ М. Гюлгелиевъ, пом. сѣдеб. приставъ при Търновский окр. сѣдъ на VI участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 263, издаденъ стъ Търновский окр. мировий сѣдия на 30 априлий 1885 год. съ който се осѣжда Костадинъ Попъ Стефановъ отъ с. Леденикъ, да заплати на Иванъ Халачовъ, пълномощ. на Юрдана Христовъ и Иванъ Каба-Ивановъ жит. на гр. Търново, 2541 гроша, лхви по 12 гроша на стотяхъ на годината смѣтани отъ 21 августъ 1884 год. до окончателното исплащание на суммата 2 541 гроша, възнаграждения за водение на дѣлото 26 лева и 21 ст. и разноска по изпълнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 457 и 465 отъ Врем. Сѣдебни Правила, обявявамъ че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната проданъ на недвижимото имущество принадлежало на отѣтъника Костадинъ Попъ Стефановъ, отъ с. Леденикъ, а именно:

1) нива въ землището на село Леденикъ, въ мѣстността „Корийский долъ“, около 8 дюлюма, съ предѣли: Стоянъ, Минковъ, ливадитѣ, Иванъ Гашковъ и Пушовска нива, първоначална оцѣнка 800 гроша;

2) лозе въ сѣщото землище въ мѣстността „Кайрака“, около $\frac{1}{4}$ дюлюмъ, съ граници: Дядо Йоргу, Стоянъ Вълевъ, Рашко Стояновъ Малеменъ и Кайракъ, първоначална оцѣнка 200 гроша;

3) лозе въ сѣщото землище въ мѣстността „Хайджиго долче“, около $\frac{1}{2}$ дюлюмъ, съ граници: Сѣби Деневъ,

Петръ Ботевъ, Кънчо Минева и мера, първоначална оцѣнка 200 гроша, и

4) една къща въ с. Леденикъ „махла долня“, подъ No. 115, съ единъ сламеникъ и стая, покривъ керемиденъ, матириалъ дървенъ, а къщата двуетажна, долния етажъ отъ двѣ маази, горния етажъ отъ соба, хашево, прусъ и малка стая, дължина на къщата е седемъ метра широчина, петъ и полсвина метра, а плевника дължина 13 метра, широчина 3 метра и височина 2 метра, които здания сѣ съ матириалъ дървенъ, покривъ керемиденъ, двора на къщата е около единъ дюлюмъ, съ предѣли: пѣтъ, Сѣби Витановъ и отгорѣ Стойновата патека, първоначална оцѣнка 2.000 гроша.

Казаното имущество е собствено притежание на горѣпоменатий дължникъ, което не е отчуждено и се продава за удовлетворение горѣпоменатий искъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 3.200 гроша пазаренъ курсъ нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ горѣпоменатото имущество, могатъ да се явятъ и наддаватъ въ канцелярията ми въ гр. Търново всѣкидневно въ присѣжтственитѣ дни и часове.

г. Търново, 3 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: П. М. Гюлгелиевъ.

1—(672)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 307.

Подписаний, Ст. Н. Смиловъ, пом. сѣдеб. приставъ при Търновский окр. сѣдъ на II участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 3268, издаденъ отъ Търновский окр. сѣдъ на 2 августъ 1886 год. и съгласно ст. ст. 452, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣд. Правила, обявявамъ чрезъ настоящето си, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава съ публично наддавание въ канцелярията ми въ г. Търново, недвижимото имущество на Маринъ Хр. Цонзоровъ, отъ г. Лѣсковецъ, а именно:

1) гора находяща се въ землището на г. Лѣсковецъ, (Чертовицѣ) на мѣстността „Кости мѣлъ“, около 30 дюлюма, съ граници: Минчу Тонковъ, Косю Топузановъ, Петко Храновъ и шереметска мера, първоначална оцѣнка 4.000 гроша, и

2) нива въ сѣщото землище и мѣстность около 30 дюлюма, съ граници: гората на дължника, Колю Арабаджиевъ, Петко Храновъ и Маринъ Каваклиевъ, първоначална оцѣнка 3.000 гроша.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 7.000 гроша нагорѣ.

Продаваемото се имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на Тодора Вълевъ, отъ г. Лѣсковецъ, състоящъ отъ 55 полумпериаля и лхвитѣ имъ.

Желающитѣ могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми, съ исклучение на несприжтственитѣ дни.

г. Търново, 4 мартъ 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

1—(671)—3